SAYI 68
20 LİRA
Suat Yalaz'ın ASYA KAPLANI
KARAOĞLAN
7 EYLUL 1983
Bu sayıda
YENİ MACERA
CENGİZ'in
GAZABI

KARAOĞLAN'ın
Maceraları
Yazan ve Çizen:
SUAT YALAZ
CENGİZ'in GAZABI

Horasan yakınlarında bir kentin kışlasında kolağasının sıtma görmemiş sesi, bozkırın ucundaki tepelerde yankılanıyordu...
BU KESEYİ ÇALDIĞINI İTİRAF ET... YOKSA FENA YAPARIM SENİ!..
DEĞİL ÇALMAK, HAYATIMDA GÖRMEDİM BU KESEYİ!..
AĞAM, BU KIZ HER HALTI YER, FAKAT YALAN SÖYLEMEZ.. ÇALMADIM DİYORSA ÇALMAMIŞTIR.. SAL ŞU YOKSULU, GİDİP ANASINA TESLİM EDEYİM...
İYİ OLUR... ÇOKTAN YOLLARA DÜŞMÜŞTÜR, GÖZLERİ GÖRMEZ ANAM...
KARAOĞLAN, BABAN BAYBORA'NIN HATIRI İÇİN BU KIZI BİR KEZ DAHA BAĞIŞLIYORUM!.. AMMAAA.... BİR DAHA BİR YANKESİCİLİK OLAYINA ADI KARIŞIRSA...
Biraz sonra...
"GÖZÜ GÖRMEZ ANAM ÇOKTAN YOLLARA DÜŞMÜŞTÜR" DEMENDEN ANLADIM Kİ, SENDE YALANIN KUYUSU VAR... KORKARIM KESEYİ DE BEZİRGANIN KUŞAĞINDAN SEN YÜRÜTTÜN ?..
EVET!.. AMA NEDENİNİ ÖĞRENDİĞİN ZAMAN BENİ ÖPÜCÜKLERE BOĞACAKSIN...

NEEE!?
DEMEK GERÇEKTEN ÇALDIN, HA!.. OYSA BANA SÖZ VERMİŞTİN... ARTIK ASLA YANKESİCİLİK YAPMAYACAKTIN... TEZ İN ATTAN AŞAĞI!..
DUR!.. DİNLE BENİ!..
BİRİNCİSİ, O ADAM HIRSIZIN, HAYININ TEKİDİR... İKİNCİSİ, SİKKELERİN ÜSTÜNDE SENİN NİCEDİR AKLINI TAKTIĞIN ECİŞ BÜCÜŞ YAZILAR VARDI!..
SİKKENİN ÜSTÜNDE ECİŞ BÜCÜŞ YAZILAR MI?..
SAKIN İLK GÖKTÜRK PARASI OLMASIN BU SİKKE-LER?..
BUNU BANA NEDEN DAHA ÖNCE SÖYLEMEDİN... NE YAPAR EDER O KESEYİ KOLAĞA-SININ ÇEKMESİNDEN YÜRÜTÜRDÜM...
ÇOKTAN YÜRÜTÜLDÜ BİLE, ŞAH-ZADEM!..

EVET!.. İLK TÜRK SİKKESİ BUNLAR!.. YARABBİ!.. TÜRK TARİHİNE NE BÜYÜK BİR HİZMETTE BULUNDUĞUNUN FARKINDA MISIN, BAYIRGÜLÜ?..
SEN DE BAYIRGÜLÜ'NE BİR TEŞEKKÜR BİLE ETMEDİĞİNİN FARKINDA MISIN?..
UMMMH!
HEEY, YAVAŞ... BOĞACAKSIN BENİ!..
O gece...
DÜŞÜNÜYORUM DA, ŞU ELİNİN UZUN OLMASI YÜZÜNDEN BAZEN SENİ SEVECEN BİLE BULUYORUM...
AMA, SANA SÖZ, ARTIK KİMSENİN KESESİNİ AŞIRMAYACAĞIM...
Sabaha doğru...
GÖNLÜNÜ ALDIK.. ŞİMDİ BİR SÜRE BENİ RAHAT BIRAKIR, DOĞRU BALABAN'I BULUP ŞU ORHUN BARKI YAZITLARININ BULUNDUĞU YERE GİTMELİYİM...

İşte, o sıralarda...
Doğuda, Türk Moğol imparatoru Cengiz'in, Batıda, Türk Harzem sultanı Muhammed Şahın en büyük iki devlet başbuğu olarak hüküm sürdüğü yıllardan biri, 1218'de, Bağdat-Pekin (HANBALIK) kervan yolunda değerli mal yükü sıra sıra develer dar boğaza doğru ilerliyordu...
Ansızın...
ARHAM, ŞU TEPEYE BAK!..
UĞRULAR!.. KORKTUĞUMUZA UĞRADIK!.. OYSA SULTAN BİZE YOL TEKİNDİR DEMİŞTİ!..
BASKINA UĞRADIK!.. KİMSE KARŞI KOYMASIN... YOKSA CANIMIZI KURTARAMAYIZ...
Tepedeki silme pusatlı atlılar, ünü pek yaygın Patan'lı uğru Darbaka'nın adamlarıydılar...
KADINLARA MALLARA VE HAYVANLARA ZARAR VERMEDEN HEPSİNİ KILIÇTAN GEÇİRİN!..
HAYDİ!
Darbaka'nın atlıları yalınkılıç tepeden aşağı aktılar... Kervanın kolcularından çoğu, ilk ağızda kaçmış, kaçamayan kellesini kurtarmak için kılıca sarılmıştı... Ama... Umutsuz bir kavgaydı bu...
VURUN HA!
TEKİNİ SAĞ KOMAYIN!
SULTANIN HABERİ OLMAYA!..

Tepelerden korkunç sesler çıkararak, bir çığ gibi inen uğrular, silahsız, günahsız yolcu ve bezirgânlara kılıç üşürdüler, topuz vurup kargı salladılar... Ölüm çığlıkları, at kişnemeleri, deve sesleri birbirine karışmıştı... Uğrular işlerini çabuk bitirdiler. Biraz sonra vadi eski sessizliğine bürünmüştü...
Baskın haberi çok geçmeden Cengiz Han'ın kışladığı, Karakurum şarına ulaştı... Büyük hakan Bağdat-Hanbalık kervan yoluna çok önem verirdi.. Bu yol, batıyla doğuyu birbirine bağlıyor, karşılıklı ticaret ve görgü-bilgi alışverişinin gelişmesine önayak oluyordu... Bu yol üzerinde kervanlara saldırma son zamanlarda pek sıklaşmış, Cengiz Han'ı bile düşündürmeye başlamıştı...
TEZ GIDIN BANA KARAOĞLAN'I BULUN.!

Cengiz Han'ın buyruğu üzerine dört bir yana kuşlar uçuruldu, atlılar salındı... Karaoğlan'ı hemen bütün avlıklarda, panayırlarda, güreş ve yarışlarda aradılar.. Ona yakın kadınlara sordular... Kimse yerini bilmiyordu... Çünkü ele avuca sığmaz Karaoğlan, o sıralarda pek merak sardığı Orhun yazısı okumak için, Orhun ırmağı kıyısındaki Koşuçaydam'da bulunan barka* gitmiş, Kül-Tigin** anıtı üstündeki çivi yazılarını sökmeye çalışıyordu...
* Anıtkabir
** Gültekin
BİRŞEY ANLIYOR MUSUN BARİ?..
ÇOK GÜZEL SÖZLER, BÜYÜK ÖĞÜTLER YAZILI BU TAŞLARDA, BALABAN... BU ANITI, BUNDAN 500 YIL ÖNCE, ÖTÜGEN'DE YAŞAYAN GÖKTÜRK ULUSU HAKANI BİLGE HAN DİKTİRMİŞ... ÜSTÜNE DE TÜRK ULUSUNUN, BİR ARA ÇİN'E SIĞINIP ONUN GİBİ ZENGİN, GÜÇLÜ VE MUTLU OLMAK İSTERKEN NASIL ADINI, DİLİNİ, DİNİNİ VE SANCAĞINI YİTİRİP KAYBOLDUĞUNU, SONRA DA MEÇO HAN, KÜL-TİGİN VE BİLGE HAN'IN UZUN GAYRET VE UĞRAŞLARI SONUNDA...
...NASIL BİRLEŞİP GÜÇLENDİĞİNİ YAZDIRMIŞ... "EY BÜYÜK TÜRK BUDUNU, ADINI YURDUNU, DİLİNİ UNUTMA, İLERİN İÇİN DÜŞMANA DANIŞMA!.." DİYE ÖĞÜT VERİYOR... GÖRMÜŞ GEÇİRMİŞ ATALARIMIZIN BİLGE SÖZLERİ...

İSTE!.. BUNLARDAN BİRİ KARAOĞLAN OLSA GEREK... SONUNDA BULDUK BİZİM BİNBAŞININ ARADIĞI KİMSEYİ!..
Karaoğlan, Kül-Tigin anıtında yazılanları açıkladıkça, Balaban'ın şaşkınlığı artıyordu... O sırada iki Moğol ulak geldi Orhun Barkına...
Kerulen alayına bağlı bir subayla bir çeriydi gelenler... Subay, atını Balaban'ın üstüne sürdü... Yılışık bir Moğol'du...
KARAOĞLAN NAM BAHADIR SEN MİSİN?.. ALAYDAN ÇAĞRI VAR...
KARAOĞLAN BUDUR.. ONA SÖYLE!..
BENİMLE EĞLEŞİYOR MUSUN?.. ONCA ÜN YAPMIŞ BAHADIR, BU İLİKLERİ DOLMAMIŞ DELİKANLI OLUR MU?. NİYE SAKLANIRSIN?..
Karaoğlan uzandı, subayı attan aşağı alıverdi...
SÖYLE YANIMIZA GEL HELE!.. ÖYLE YÜKSEKTEN KONUŞMA!..

Karaoğlan koca Moğol subayının kemerinden tutup aşağı alivermişti...
ŞİMDİ İNANDIN MI KARAOĞLAN OLDUĞUMA?..
Tıfıl bir oğlan tarafından kundak bebesi gibi yere indirilmek Moğol subayının ağrına gitmişti.. Ayağını yere basar basmaz, Karaoğlan'ı kucaklayıp kaldırdı...
DAHA İNANMADIM... ŞİMDİ SENİ YERE ÇALDIĞIMDA SAĞ KALIRSAN İNANACAĞIM...
BİZİMKİ SENİ UFAK GÖZÜNE KESTİRDİ, KARAOĞLAN... BİRAZ UĞRAŞTIRACAK GALİBA!..
Fakat, yoksulun hevesi kursağında kaldı... Karaoğlan, ayağı yerden kesilirken çelme atıp, Moğol subayını kıç-üstü yere yıkıverdi... Yetmiş okkalık Karaoğlan bütün ağırlığı ile göğsüne düşünce, adamcağızın bağırsakları ağzına geleyazdı.. Bir süre soluğu düğümlendi boğazında...
AAGGH!

KUSURA BAKMA... BEN KARAOĞLAN DENİNCE, BENİM ÜÇÜM GİBİ BİR YİĞİT İRİSİ DÜŞÜNDÜM...
Moğol subayının göğsünü ovdular, sırtını yumrukladılar... Yoksul kendine geldi...
ONU DERT EDİNME ŞİMDİ... SÖYLE BAKALIM, BENİ NE İÇİN ARARSIN?.. BURADA OLDUĞUMU NASIL ÖĞRENDİN?..
CENGİZ HAN MI?..
KİMSEDEN ÖĞRENME-DİM...AMA CENGİZ HAN "BİRİNİ BULUN GETİRİN" DEDİ Mİ, KUŞ OLSA ELİMİZDEN KURTULAMAZ...
HAYDİ, BALABAN!.. KOLANLARI SIKALIM.. BİZE YOL GÖRÜNDÜ.. ORHUN BARKINDAKİ YA-ZILARI SONRA OKURUZ...
Hemen atlanıp Karakurum yolunu tuttular...
GENE NE SUÇ İŞLEDİM ACABA?.. ÇOK MERAK EDİYO-RUM!..
BELKİ DE BOL KUZULU, ŞARAPLI BİR ŞÖLENDE BULUN-MAMIZ İÇİN ÇAĞIRI-YORDUR, CANIM...

Orhun ırmağından Karakurum şarına kadar, bir gün bir gece, az dinlenip çok koşarak yol aldılar... Yol boyu Karaoğlan endişeli, Balaban ise keyifliydi...
NE ŞOM AĞIZLISIN.. HİÇ İYİ BİR ŞEY GELMEZ Mİ SENİN AKLINA?..
KORKARIM YİNE ÜVEY OĞLU ÇUÇİ İLE BAŞI DERDE GİRMİŞTİR... ÖZOĞLU ÖGEDAY* İLE ÇUÇİ HİÇ GEÇİNEMEZLER.. ÇUÇİ GENE KÜSÜP KAÇTIYSA ONU ARAMAK İŞİ BİZE DÜŞECEKTİR!.. **
* Cengiz'in yerine kağan olan OKTAY
** Karaoğlan'ın BUZLU ÇÖLLER TİLKİSİ macerası...
Karakurum'a varıp, Cengiz Han'ın huzuruna vardıkları zaman, Karaoğlan endişesinde haklı olduğunu anladı.. Beyaz beygir derisi örtülü sedirde oturan hakan, bunlu* gözlerle bir süre Karaoğlan'ı seyretti...
BENİ BUYURMUŞSUN, HAKANIM... ELİMDEN GELDİĞİNCE, ATIMIN KOŞTUĞUNCA, YEMEDİM İÇMEDİM GELDİM... GECİKTİMSE BAĞIŞLA...
ÇOK ÖNEMLİ BİR DURUM OLMAZSA SENİ ÇAĞIRMAZDIM... BANA, AYAĞINA ÇABUK OLUP, AĞZI LAF YAPMASINI BİLEN, GENÇ OLUP KENDİNİ SAYDIRMAYI BİLEN BİRİ GEREKTİ.. SENİ ANDIM HEMEN!..
* Kederli

Çevresine çok sevdiği dört oğlu; Çuçi, Çağatay, Ögeday ve Tuluy'u da toplamış olan Cengiz Han, Karaoğlan'ı ak beygir derili han sedirinde yanına oturttu.. Büyük hakandan gördüğü bu yakınlık Karaoğlan'ı şaşırtmıştı... Merakla onun konuşmasını bekledi...
KARAOĞLAN, BİLİRİM SAVAŞI SEVMEZSİN... İNSANLAR KENDİ YURTLARINDA BARIŞ İÇİNDE YAŞASIN İSTERSİN..FAKAT, BİRİSİ GELİR DE SENİN CANDAMARLARINDAN BİRİNİ BOĞMAYA KALKARSA NE YAPARSIN?
GÜZELLİKLE YAPTIĞI İŞİN KÖTÜLÜĞÜNÜ ANLATMAYA ÇALIŞIRIM...
YA ANLAMAZSA?..
O İPİ ALIR, GIRTLAĞINA DOLAYIVERİRİM...
ÇOK GÜZEL SÖYLEDİN... ŞİMDİ BEN DE KOMŞU ÜLKELERDEN BİRİNİN GIRTLAĞINA İPİ DOLAMADAN, ONA, YAPTIĞI İŞİN KÖTÜLÜĞÜNÜ ANLATMAK, BU ZOR İŞİ DE SENİN GÜÇLÜ OMUZLARINA YÜKLEMEK İSTİYORUM...
BUYRUĞUNUZ BAŞIM ÜZRE, YÜCE HAKANIM...
ŞİMDİ BENİ İYİ DİNLE... ASYA'NIN GÜNDOĞUSUNDA BEN NE İSEM, GÜNBATISINDA DA HARZEMŞAH MUHAMMED O DEMEKTİR.. TÜRK SOYUNDAN OLAN BU ŞAHA SEVGİ DUYUYORUM... İKİ BÜYÜK ÜLKENİN DOSTLUĞUNUN PEKİŞMESİ İÇİN, MÜSLÜMAN KERVANLARINI VE ELÇİLERİNİ KABUL ETTİM, AĞIRLADIM, GÖNDERDİM.. FAKAT SARTAĞULLAR'DAN (Harzemliler) AYNI YAKINLIĞI GÖREMİYORUM..
11

KARAOĞLAN - Cengiz'in Gazabı

Bağdat-Hanbalık yolu üzerinde kervanların sık sık baskına uğraması, Cengiz Hanın canını sıkıyordu. Son baskından sonra Karaoğlan'ı çağırttı. Adamları onu Balaban'la birlikte Orhun yazılarını sökmeye çalışırken buldular ve Cengiz Hanın huzuruna getirdiler.

Orhun Barkından Karakurum'a at koşturlarken, Karaoğlan nasıl düşünceli, Balaban neşeli idiyse, şimdi de Balaban kös kös düşünüyor, Karaoğlan ise durmadan ona takılıyordu...
NE OLDU BALABAN?.. SENİ KARA KARA DÜŞÜNDÜREN NEDİR?? YAVUKLUSUNU YAĞIYA KAPTIRMIŞ KIRGIZ GİBİ DÜŞÜNMEK YAKIŞMIYOR SANA...
CENGİZ HAN'IN SOFRASINA OTURMAYI UMARKEN, AÇ KARINA ÖYLE BİR GÖREV YÜKLENDİ Kİ SIRTIMIZA...
O KADAR YÜKSÜNME.. KERVANI SOYANLARLA KARŞILAŞIP, KİM OLDUKLARINI ÖĞRENDİK Mİ, HEMEN DÖNERİZ ÖTÜGEN'E!..
DÖNERİZ AMA, EĞER BİZİ SAĞ BIRAKIRLARSA!..
HAH, HAH, HAH!.. ÖLÜMÜ BU KADAR YAKINDA HİSSETMEYE BAŞLADINSA, KOCAMAYA DA BAŞLADIN DEMEKTİR, BALABAN!..
HAYDİ BE, DELİ OĞLAN!.. BU KOCAMIŞLIKTAN DEĞİL, YAŞAMAYI SEVMEDEN GELİYOR!..
Böylece, gülüşe çekişe yol giderek Beşbalık şarına geldiler.. Balaban'ın gözleri ışıdı.. Beşbalık, kadını, içkisi, eğlencesi bol, zengin bir kentti...

Günlerden Cuma'ydı... Beşbalık'ın en kalabalık olduğu gündü Cuma... Çarşı-pazar türlü ülkelerden türlü insanlarla doluydu...
GÖZÜNÜ AÇ, BALABAN!! KESEN KALK GİDELİM DEMESİN!
ŞURADA BİR HAN BİLİYORUM.. ÖNCE BİR GÜZEL KARNIMIZI DOYURALIM...SÖZÜM BİZDEN UZAK, AÇ AYI OYNAMAZ!..
Hanın geniş avlusunda atlardan indiler...
SEN OTUR.. KAVGA ÇIKARMADAN İSTEDİĞİN KADAR YE, İÇ... YARIN SARTAĞULLAR'IN YURDUNA GİRİNCE BAŞIMIZA GELECEKLERİ BİLEMEYİZ...
GEÇ KALMA, SONRA YİYECEK KIRINTISI BİLE BULAMAZSIN HA!!
Karaoğlan, atını handa bıraktı, Beşbalık şarının en kalabalık, en gürültülü tek pazar yerine daldı... Amacı, kervan soyguncuları hakkında, halkın ağzından bir şeyler öğrenmekti...
BU KALABALIKTA GEVEZE BİRİNİ BULMAK ZOR OLMAYACAK... HELE BİRAZ DAHA GEZİNEYİM...
14

Karaoğlan, pazar yerinde çenesi düşük birini ararken, Balaban da, hanın ocağına bağdaş kurmuş, önüne konan bir yarım kuzu, iki testi şarap ve bir torba darı ekmeği ile ölümüne boğuşuyordu...
AMAN OĞLUM BALABAN... ATALARIMIZ CAN BOĞAZDAN GELİR DEMİŞLER, DOĞRU BİR LAF ETMİŞLER... YE, YİYEBİLDİĞİN KADAR... YARIN KARNINA BU KUZU YERİNE BİR KARGI UCUNUN GİRMEYECEĞİ NE MALUM!..
Bu sırada, Balaban'ın gözü karşı masada kol güreşi yapan birkaç gence takıldı... Bunlar üstü başı düzgün, yapılı, yakışıklı gençlerdi... Hele içlerinden biri hem güzel, hem güçlü, hem de pek mağrur bir delikanlıydı...
HAYDİ HARUN!.. BUNU DA YATIRIRSAN, EĞER.....
EĞER Mİ DEDİN? ŞÜPHEN Mİ VAR, DALLAL?..
İŞTE, GİTTİ BİLE!..
Balaban'ın karnı doymuş, sırtı pekleşmişti.. Üstüne de tatlı bir ağırlık çökünce, arkasına yaslanıp gözlerini kapadı.. Karşı masada gençlerin kol güreşi, bağrış çığrış içinde devam ediyordu..
15

Karaoğlan, pazar yerinde aradığından âlâ birini bulmuş, konuşturuyordu...
YANİ SENCE KARAKURUM'-DAN GELEN KERVAN DA SO-YULACAK MI ?..
NİYE OLMASIN ?.. CENGİZ HAN'IN GÖNDERDİĞİ DEVELERE EN DE-ĞERLİ MALLARIN YÜKLENDİĞİNİ BİLMEYEN KALMADI !..
PEKİ, HARZEMŞAH MUHAMMED HAN BU-NU BİLİYOR MU ?..
BİLSE BİLE NE ÇIKAR.. O, AV PEŞİNDE... OĞLU CELÂ-LEDDİN KARI-KIZ, KAVGA-GÜREŞ PEŞİNDE !.. KOCA ÜLKEYE BİR SAHİP ÇIKAN YOK !..
Balaban, korkunç şamata ile yerinden fırladı.. Gözlerini oğuştu-rarak, karşı masaya baktı...
NE OLUYOR BRE ? BU GÜ-RÜLTÜ NEDİR ?..
Gençler hep birden ayağa fırla-dılar.. Gürül-tülü sesler-le Harun dedikleri gence övgü-lü sözler düzmeye başladılar. Yakışıklı genç, iri yapılı dört arkadaşının bileğini de ardı ardına tahta masaya yapıştırmıştı...
AMA HİÇ OLMAZ-SA, ATLARIMIZI BİZE ÖDÜNÇ VER... OT-RAR'A YAYA MI GİDECEĞİZ ?..
ELİMİZDE BİR ŞEY KOMADIN, HARUN... AMA, HELÂL OLSUN !
BİLEĞİNİN HAKKI İDİ !..
ONU, BENİMLE BİLEK GÜREŞİNE GİRMEDEN DÜŞÜNSEY-DİNİZ, AĞALAR.. BİRİNİZ BENİ YENSE İDİ, HERŞEYİ-Mİ ALIRDI !..

Balaban, omuz atkısını manda gönü yeleğine takarken, birden telaşlandı...
VAY!.. BİZİM KESE YERİNDE YOK!.. KARAOĞLAN'IN DEDİĞİ OLDU... DUYMASIN, YOKSA BENİ TEFE KOR, BİR YIL ÇALAR DURUR!..
NERDEYSE ÇIKAR GELİR! O GELMEDEN, KAVGASIZ, GÜRÜLTÜSÜZ, BİRKAÇ TENEGE* BULMALIYIM... AMA NASIL ?
Çevresine bakındı... Biraz düşündü, taşındı, kaşındı, derken gözleri ışıdı...
*Tenege: Madeni para, kuruş...
Kendisini tatlı uykudan uyandıran gürültücü gençleri boğuşur gördü... Hemen o yana seğirtti..
TAMAM, BULDUM!.. BÖYLE KOL GÜREŞİNE MERAKLI GENÇLERE BAYILIRIM... ZATEN BUNLAR DA OLMASA, BİLEK GÜCÜ İLE GEÇİNEN BİZLERİN HALİNE İTLER GÜLER!.
HEY, AĞALAR, BEYLER!.. BENİ DİNLEYİN!
DEMİNDEN BERİ GÜREŞİNİZİ SEYREDERİM... ŞU ANDA AVLUDA DURAN BOZAYGIR'IN GÜMÜŞ TOKALI EĞERİNİ ORTAYA KOYSAM, BİR BİLEK DE BENİMLE TUTAR MISINIZ?..
DOĞRUSU KOŞUMLAR GÜZEL!.. KARŞILIK OLARAK NE KOYMAMI İSTERSİN?..
BELİNDEKİ KIRMIZI TAŞLI HANÇERİ VE KESENDE NE VARSA YARISINI KOY YETER!.
17

NASIL İSTERSEN, ASLANIM!.. BALABAN'IN SAĞI SOLU YOKTUR!
AMA BENİM SAĞ KOLUMDA HAYIR KALMADI... ÇOK ZORLANDIM.. SOL KOLLA GÜREŞELİM...
Balaban, geniş tahta masaya oturdu... Harun adındaki genç de karşısına geçti...
BABALIK, SENDEKİ DE BİLEK DEĞİL, KİLİSE DİREĞİ SANKİ!..
KUSURA BAKMA... BENİM SUÇUM DEĞİL.. ANAM BÖYLE DOĞURMUŞ!
HAZIR MISIN?..
öte yanda, Karaoğlan, öğreneceğini öğrenmiş, söylene söylene hana doğru geliyordu...
MÜSLÜMANI, HIRISTİYANI, ŞAMANI, KİMSENİN HARZEM ŞAHINA GÜVENİ YOK.. BİZİM KERVANIN BAŞI RAHATÇA DERDE GİRER BU ÜLKEDE.. HANDAN DA ÇOK UZAKLAŞMIŞIM!..
Handaki kol güreşini duymayan kalmamıştı... Ve genç adam, biraz zorlanmakla beraber, Balaban'ın kolunu, aşocağını dolduran meraklıların gözü önünde masaya yatırmıştı...
KUSURA BAKMA, BABALIK!. BU DA BENİM SUÇUM DEĞİL ... BABAM ÖYLE DÖL ATMIŞ!..
HAY BABANIN DÖLÜNE SENİN!.. YENİLDİK YAHU!..
18

KALKMA HEMEN, DELİKANLI!.. BİR DE SAĞ KOL İLE TUTACAĞIZ!..
Balaban, katır tepmişe dönmüştü... Bir sürü insan önünde küçük düşmekle kalmamış, üstelik Bozaygırı da eğersiz kalmıştı...
TUTALIM BE YİĞİDİM... KARŞILIK NE KOYUYORSUN?..
EĞERİ KURTARMAK İÇİN BİZİM AYGIRI ORTAYA KOYMAKTAN BAŞKA ÇARE YOK!..
ATIMI KOYUYORUM!.. YARIM KAN ARAPTIR... ÜSTÜNE AT BULUNMAZ!..
EHH... FENA AT SAYILMAZ... AMA YAYA KALMAKTAN KORKMUYOR MUSUN?..
SAĞIMA GÜVENİRİM... EĞERİ DE, BELİNDEKİ HANÇERİ DE ALMADAN SENİ BIRAKMAM.. HAZIR MISIN?..
BAŞLA!..
Ve iki zorlu bilek yeniden kapıştı... Seyirciler ikiye ayrılmış, kimi Balaban için, kimi de Harun için bağrışıyordu...

Neden sonra hana ulaşan Karaoğlan, doğru aşocağına baktı.. Bir köşede namaz kılan birkaç yolcudan başka kimseyi göremedi...
HEY AŞÇI-BAŞI!..
BURADA POSBIYIKLI, İRİ YARI, BAŞI BÖRKLÜ BİRİ OLACAKTI...
NE O?.. YOKSA SEN DE Mİ BİLEK GÜREŞİ YAPMAYA HEVESLENDİN?..
NE GÜREŞİ?.. GÖRDÜN MÜ, GÖRMEDİN Mİ SEN ONU SÖYLE?..
AŞAĞIDA, MAHZENDE!..
Karaoğlan mahzene inince hayretten donakaldı.. Balaban koca bir küpe yan vermiş, elindeki maşrapayı küpe daldırıp daldırıp kafasına dikiyordu...
HAY DENSİZ, HAY! TAM BULDU KAFAYI ÇEKECEK ZAMANI!..

BU NE HAL, BALABAN? KALK, GİDİYORUZ.. ÇOK ŞEYLER ÖĞRENDİM..
ACELE ETME... ÖĞRENMEN GEREKEN DAHA BAZI ŞEYLER VAR!..
BİR KEZ, BEN KOL GÜREŞİNDE YENİLİP GÜMÜŞ TOKALI EĞERİMİ YİTİRDİĞİM İÇİN SENİNLE GELEMEM..
DELİ OLMA!.. EĞERSİZ BİNERSİN.. BOZAYGIR BESİLİ HAYVANDIR!..
ÖYLE İDİ... NE YAZIK Kİ BOZAYGIRI DA YİTİRDİM!..
ÖYLEYSE ONLARI GERİ ALINCAYA KADAR BURADA KALIRSIN!.. BEN TEK BAŞIMA GİDİYORUM!..
SEN DE BİR YERE GİDEMEZSİN, KARAOĞLAN!..
Karaoğlan'ın az kalsın kalbi duruyordu.. Hemen döndü...
NE DEDİN?.. YOKSA... BENİM EĞER DE Mİ.....
YALNIZ EĞER OLSA GENE İYİ... SENİN GÜZELİM YAĞMUR DA GİTTİ!.. AAAH, AH!.. KEŞKE KAZIRGANIN* DİBİNE DÜŞSEYDİM DE BURAYA GELMESEYDİM..
* Kazırgan: Cehennem
21

Koca Balaban içini çeke çeke herşeyi anlattı.. Eğeri kurtarmak isterken Bozaygır'ı; onu kurtarmak isterken Yağmur'u elden kaçırmıştı...
NE İSE ÜZÜLME DE TOPARLAN.. BİR AN ÖNCE ATLARI KURTARIP KERVANA YETİŞMELİYİZ..!
ATLARI NASIL KURTARIRIZ..? NE SATIN ALMAYA GÜCÜMÜZ YETER, NE ZORLA ALMAYA... GENÇ ADAM BİLDİĞİN GİBİ DEĞİL..!
HELE BİR DE BEN ŞANSIMI DENEYEYİM.. ARTIK VARIMIZ YOĞUMUZ ŞU KÜÇÜK KESE... GİDERSE O DA GİTSİN.. HAYDİ KALK..!
KİMİN, NEYİN NESİ OLDUĞUNU ÖĞRENDİN Mİ..?
ADI HARUN..! HERKES TANIYOR, SEVİYOR... ELİAÇIK, HOVARDA BİR GENÇ..!
Aşçıbaşına Harun'u nerede bulabileceklerini sordular...
BURAYA HER GELİŞİNDE BİR KEZ YASEMİN'DE KALIR.. KONUŞMAK İÇİN YARINI BEKLERSEN İYİ OLUR.. İLK GECE YANINA KİMSEYİ İSTEMEZ...
SAĞOLASIN... SEN ŞİMDİ BİZE BİR DE YASEMİN'İN EVİNİ TARİF ET, BAKALIM...
22

SON GÜLEN İYİ GÜLER...

Cengiz Hanın isteği ile Karaoğlan ve Balaban, kervan soyguncularını yakalamak için yola koyulmuşlardı. Konakladıkları handa Balaban bilek güreşinde yenilip atlarını kaybedince, bu defa da atları kazanan Harun adlı gencin peşine düştüler.

Karaoğlan sarığı fedainin boğazına doladı ve iki ucundan tutup çekiverdi...
Sarık, yular gibi boynuna geçmisti yoksulun... Karaoğlan basladı hızla savurarak çevirmeye... Seyredenlerin sesi soluğu kesilmisti simdi...
HAYDİ GÜLSENİZE.! SU DOLABINA KOSULMUŞ KATIR GİBİ DÖNEN ŞU ASLANIN HALİNE BAKIP GÜLSENİZE.!
Fedailerden biri daha fazla seyredemedi, elini kuşağına attı... Koca bir saldırma ısıldadı birden...
ŞUNUN KABASINA BİR DOKUNALIM... YOKSA SÖZ DİNLER CİNSTEN DEĞİL.!
Pancur arkasından bakan üzüm karası gözler, dehsetle açıldı... Genç adama arkadan yaklasan tehlikeyi görmüstü...

AMAN KARAOĞLAN!..
AAH!.
OOVVV!..
GÜM
Karaoğlan ansızın yana kaçıp sersemlemiş fedaiyi yerine savurunca, olmamış iki kabağın çarpışıp kırılması gibi bir ses duyuldu...
TELAŞLANMA, BALABAN... GÖRDÜM!..
Yasemin'in kapısını bekleyen dört azılı köpekten dördüncüsü, uzun cübbesi altından enli palasını sıyırıp atıldı...
YÜRÜ BUMİN!.. İŞ KARIŞTI!.. ÇEK KILICI!..
Balaban işi önemsememiş, bir kıyıdan, gözünden yaşlar aka aka gülüyordu... Ensesinde havalanan palayı görecek halde değildi...
KÜT
Pala olanca hızıyla Balaban'ın tepesine inince, gülmesi dudaklarında dondu kaldı...
BALABAN!
26

Balaban'ın kafasına inen kılıç, Karaoğlan'ın yüreğine saplanmıştı sanki... Fakat, o ne?.. Balaban birşey olmamış gibi gene dimdik ayakta duruyordu...
Balaban döndü, kendisine Azrail görmüş gibi bakan adamın bacak arasına sıkı bir tekme oturttu...
AOOOV!
KAFAMDAN NE İSTERSİN BE DAYAK KAÇKINI!..
Karaoğlan, hemen koştu, dördüncü fedainin kulak tozuna bir tokat oturttu...
ŞLANK
BEN BU İŞTEN BİRŞEY ANLAMADIM AMA ŞAŞIRMANIN SIRASI DEĞİL ŞİMDİ!..
AL ASLANIM, AZ VURAN CANDAN...
Fedailer yerlere uzanınca Karaoğlan hemen Balaban'a döndü ve dehşet içinde onun sakin sakin börkü içinden yamru-yumru bir tas çıkardığını gördü...
!?!
İYİ Kİ TEPESİ KALIPLI DURSUN DİYE BU TASI BÖRKÜN İÇİNE YERLEŞTİRMİŞİM!.. YOKSA...
Bu sırada, iki kat yukarıdaki pancur arasından çın çın öten bir kahkaha duyuldu...

Bütün başlar yukarı kalktı... Kapalı pancurlar arkasından sadece ince, cam kadehlerin tokuşmasını andıran kıvrak kahkahalar duyuluyor, ama sesin sahibesi görünmüyordu.. Sonra bütün gözler Karaoğlan'a çevrildi...
HAYDİ, BAKINIP DURMA DELİKANLI, GİR İÇERİ!..
ANLAMADIN MI, YASEMİN HOŞLANDI SENDEN!
YÜRÜ BALABAN, GİRELİM..!
KAPIYI SÜRGÜLE, ELİN KAPI İTLERİYLE UĞRAŞACAK VAKTİMİZ YOK!..
HAYIR... SULTANIMIZ İÇERDE SİZİ BEKLİYOR, BUYURUN...
YASEMİN DENİLEN GÜZEL HATUN SENSİN GALİBA?..
Merdiven altında onları dünya güzeli bir kız karşıladı... Balaban yutkunurken, Karaoğlan toparlandı...
28

Yasemin'in nedimesi, büyük oymalı bir kapıyı ardına kadar açtı...
BUYRUN, SULTANIMIZ İÇERDE SİZİ BEKLİYOR!..
DUR HELE, KARAOĞLAN!.. ARDINDA NE OLDUĞUNU BİLMEDİĞİMİZ KAPILARDAN İÇERİ ÖNCE BENİM KALIN KAFAM GİRMELİ!..
Balaban içeri daldı...Önce bir sağa bir sola baktı... Perde arkalarını yokladı.. Sonra karşı divana çevirdi başını...
UUY ANAAMM UUYYY!..
Odanın başköşesindeki sırma işlemeli kadife yastıklar, al atlaslarla süslenmiş divana uzanmış, güzel mi güzel, yaman mı yaman bir kadın, içinden teni görünen, ince ipek şalvarlı bacağını bir pösteki yastığına dayamış, kapıya bakıyordu...

Yasemin güzel gözlerini süzerek, dolgun dudakları arasından küçük beyaz dişlerini göstererek güldü...
HOŞ GELDİNİZ... İLK DEFA ZORLA EVİME GİREBİLEN SİZ OLDUNUZ... AMA HOŞUMA GİTTİ !..
OLABİLİR AMA BENİM GİTMEDİ !..
BURADA HARUN İSMİNDE BİR AT HIRSIZI OLACAK... NEREDE O ?..
Güzel kadın, dolgun göğüslerini hoplatarak bir kahkaha attı...
AT HIRSIZI MI ?.. HARUN MU ?..
HAH, HAH, HAH !..
NE VAR BUNDA GÜLÜNECEK, KÜÇÜK HANIM ?..
HARUN'UN BURADA OLDUĞUNU BİLDİĞİN HALDE BÖYLE KONUŞABİLMEN...
EVET... ÇOK KUVVETLİ OLDUĞUNU VE BU YÜZDEN BİZİM SOYLU ATLARA SAHİP ÇIKTIĞINI ÖĞRENDİM.. ONUN İÇİN GELDİM.. AMA ORTALIKTA GÖREMİYORUM...

Karaoğlan'ın korkmadan konuşması, güzel kadını şaşırtmıştı...
SEN, YA ÇOK CESUR BİR YİĞİTSİN, YA DA NE DEDİĞİNİ BİLMEYEN BİR KAÇIK!.. EĞER HARUN BURADA OLSAYDI, SENİ DOKUZ PARÇA EDERDİ ŞİMDİ!..
NE DEMEK İSTİYORSUN?.. YANİ HARUN BURADA DEĞİL Mİ ŞİMDİ?.. YALAN SÖYLEME! EVİ ARAYACAĞIM... EĞER BULURSAM...
EĞER BULURSAN, NE İSTERSEN VERİRİM...ONUN BU GECE EVİMDE OLMASI İÇİN ÇOK ŞEY FEDA EDERDİM... FAKAT, ALMALIK'TA YARIŞ VAR DİYE BENİ BOYNU BÜKÜK BIRAKTI GİTTİ!..
ÇOK İYİ ATA BİNER, SİLAH KULLANIR, GÜREŞİR... BÖYLE YARIŞLARA GİRECEĞİ ZAMAN DA BENİMLE KALMAZ... ÖDÜL TOPLAMAK EN BÜYÜK ZEVKİ VE HEYECANIDIR!..
ALMALIK ŞARI HA!..
HAY ANASINI KATIR TEPSİN! ALMALIK İLE BEŞBALIK ARASI ÜÇ GÜNLÜK YOLDUR!. ATIMIZ YOK, ARABAMIZ YOK!.. NE OLACAK ŞİMDİ?..

ALMALIK ŞARINA ULAŞSANIZ, HARUN'U BULSANIZ BİLE NE YAPABİLİRSİNİZ Kİ?.. ONUN SAHİP OLDUĞU BİR ŞEYİ KİMSE TEKRAR ELDE EDEMEZ...
HATUN!.. HATUN!.. SEN KARAOĞLAN ADINI HİÇ DUYMADIN GALİBA!..
KARA OĞLAN MI?..
DUYMAZ OLUR MUYUM!..
YOKSA... DÖRT FEDAİMİ HAKLAYIP EVİME ZORLA GİREN BU YAKISIKLI GENÇ...
BIRAK ŞAŞKIN ŞAŞKIN GEVELEMEYİ DE, ALMALIK ŞARINA NASIL GİDERİZ SEN ONU SÖYLE...
Yasemin, Karaoğlan'ın sözlerini hiç duymamış gibi ellerini onun kalın pazuları, geniş göğsü üstünde dolaştırmaya başladı...
O KARAOĞLAN DEDİKLERİ MASAL KAHRAMANI SENSİN DEMEK... SÖYLENDİĞİ KADAR GÜZELMİŞSİN GERÇEKTEN... EĞER, GÜCÜN KUDRETİN HAKKINDA SÖYLENENLER DE...
DOĞRUDUR VE GÖRECEKSİN HARUN'UN ELİNDEN ATLARIMIZI DA ALACAK, KOŞUMLARI DA...
VE BELKİ ÜZÜM GÖZLÜ YAVUKLUSUNU DA...

Üç günlük Almalık yolunu iki günde almak için kestirme gidiyorlardı... Ama öyle tehlikeli bir gidişti ki bu, artık üç atlının yanına sanki bir dördüncü daha katılmıştı... Azrail'le atbaşı, beraber durmadan yolalıyorlardı...
BEN NAZ EDECEK ZAMANI VE YERİ İYİ BİLİRİM...
ŞİMDİLİK SESİN ÇIKMIYOR... AMA BAKALIM NE ZAMAN PES EDECEKSİN?
GÖK KARARDI... YAĞMUR BOŞANACAK!..
Ansızın ortaya çıkan koca bir kütük, Yasemin'in atına hızla bindirdi...
AYYYY!.. KARAOĞLAN DÜŞÜYORUM!..
KORKMA!.. SIKI YAPIŞ HAYVANA!..
Karaoğlan, Yasemin'in tökezleyip akıntıya kapılan atının kantarmasından yakaladı ve çekti, kendi atına yanaştırdı... Fakat, şimdi iki atın da dengesi bozulmuştu...
BALABAN!.. İP AT BİZE... AKINTIYA KAPILDIK!..

Balaban, hemen Moğol işi, sağlam urgan demetini eğerden çıkardı, savurdu...
İpin ucundaki ilmik, Karaoğlan'ın eğer başına geçiverdi...
Şimdi, üç atlı birbirine bağlanmış, akıntıyı yenmeye çalışıyordu...
DAYAN YASEMİN!.. KIYIYA AZ KALDI, BAŞARDIK SAYILIR!..
Kıyıya ulaşır ulaşmaz Yasemin kendini sırtüstü yere attı... Hayvanlar da soluk soluğa kalmışlardı...
OOOFF!.. BİR ARA AZRAİL'İN SIRITAN KURU KAFASINI GÖRÜR GİBİ OLDUM!..
YANLIŞIN VAR.. SEN O SIRA BALABAN'I GÖRMÜŞSÜNDÜR!..
BANA SATAŞMA GENE!.. KURU KAFA GÖRMÜŞ!.. GÜR BIYIKLI KURU KAFA OLUR MU?..
34

Gökyüzü iyice kararmıştı... Ansızın bardaktan boşanırcasına bir yağmur indi.. Sığınacak, gizlenecek ne bir dam, ne bir kovuk vardı.. Çaresiz atlara binip ırmak yatağından uzaklaştılar...
BU YAĞMUR, IRMAĞI KABARTACAK!.. BİRAZ SONRA SEL BASACAK BURALARI!..
HEMEN UZAKLAŞALIM ÖYLEYSE...
HAYDİ, İYİCE SARININ VE ATLARI TOPUKLAYIN!
Atlara binip uzaklaşmalarından hemen sonra, ırmak görülmemiş biçimde kabardı... Koca ovayı bir umman gibi çamur seli kapladı...
Gök delinmiş gibi boşalıyordu... Her yer zifiri karanlık olmuştu... Atların başını, ilerde bir tepede karaltı halinde görülen yapıya çevirdiler...
DUA EDELİM, OCAĞA ATACAK İKİ KURU ODUN BULUNSUN... SUDAN ÇIKMIŞ SIÇANA DÖNDÜK!..
BEN YUMUŞAK BİR DÖŞEKTEN BAŞKA ŞEY DÜŞÜNEMİYORUM...
BENİM GÖZÜMDE DE ŞİŞE GEÇİRİLMİŞ BİR KAZLA SICAK DARI EKMEĞİ TÜTÜYOR!

Karaoğlan ile Balaban, kervan soyguncularının peşine düşmüşlerdi. Konakladıkları handa Balaban, Yağmur ile kendi atını bilek güreşinde Harun adlı bir gence kaptırdı. Harun'u bulmak için sevgilisi Yasemin'i de yanlarına alarak Almalık şarına doğru yola koyuldular.

Çapulcular, Karaoğlan ve arkadaşlarının çevresini kuşatmışlar, giysilerini, kılıçlarını, çizmelerini alıcı gözle inceliyorlardı.
TAM YERİNE DÜŞTÜK, HA! BİZE DİNLENMEK NASİP OLMAYACAK GENE!
ÖYLE GÖRÜNÜYOR. YASEMİN NEREDE?
ŞÖYLE ÇIRAYI TUT YÜZÜNE BAKAYIM... EVET, EVET! SEN BEŞBALIK ŞARINDAKİ ÜNLÜ YOSMA YASEMİN'SİN!
Yasemin adı, basık tavanlı izbede, yıldırım düşmüş gibi patladı...
YASEMİN Mİ DEDİN? BAŞIMIZA DEVLET KUŞU KONDU DESENE! ÜSTÜNDE NE VARSA SİZİN, KENDİSİ BENİMDİR...
EVET, BALABAN... İYİCE DİNLENEBİLMEK İÇİN BİRAZ DAHA YORULMAMIZ GEREKECEK...
YETİŞ, KARAOĞLAN!
Kemiklerin çarpışmasından doğan bir çatırtıyı, inleyerek yere yıkılan bir uğrunun böğürmesi izledi...
37

Dışarda yağmur iyice hızlanmıştı... Şimşekler çakıyor, yıldırımlar yeri göğü inletiyordu...
KARAOĞLAN "VUR" DEDİ Mİ BEN ÖLDÜRÜRÜM... O DA HER ZAMAN VUR DEMEZ!..
İçerde, Karaoğlan'ın bağırmasıyla enli kılıcını sıyıran Balaban, acımasız vuruşlarla can yakmaya, kan dökmeye başlamıştı...
Bir süre, tekme-yumrukla döğüşen Karaoğlan da sonunda kurt başı kabzalı kılıcına elatmıştı...
AAHH!
SİZE ACIMAK GEREKMEZ... YÜZÜNÜZDEN KÖTÜLÜK FIŞKIRIYOR!..
Yasemin büzüldüğü köşeden şaşkınlık ve korku içinde kavgayı seyrediyordu...
O GÜZEL YÜZLÜ OĞLAN BİRDEN KAPLAN KESİLDİ!.. OLACAK ŞEY DEĞİL!..
39

Uğrular, kolay yıkılacak türden değillerdi...
CANIN TATLIYSA BIRAK O TESTİYİ ELİNDEN...
Başına doğru gelen testiyi, Karaoğlan bir eliyle çelerken...
BENİ YOLUMDAN EDENLERE ACIMAM YOK BUGÜN...
AAAAHH!
...Ani bir dönüşle, hem önündeki kılıcı zararsız hale soktu, hem de arkasına dolanan açıkgözü hakladı...
39

Çapulcular kurtuluşu, yenik düşüp yalvarmakta buldular.. Ayakta topu topu dört kişi kalmıştı...
MEDET, YA SEYDİ!..
PES YİĞİDİM... BAĞIŞLA BİZİ!..
SENİ BİLEMEDİK, TANIYAMADIK!..
ÖYLE OLSUN... ŞİMDİ NE KADAR ÖLÜ VE YARALINIZ VARSA, SIRTLAYIP GÖTÜRÜN...
Sağanak halinde yağan yağmur altında, ölülerini terkilerine alıp, arkalarına bakmadan uzaklaştılar...
İŞTE ŞİMDİ KORKUSUZCA DİNLENEBİLİRİZ, YASEMİN!..
NE O?.. NEDEN KONUŞMUYORSUN, YASEMİN?..
Yasemin birşey söylemedi... Birden uzandı, kollarını Karaoğlan'ın boynuna sımsıkı doladı.. Dudaklarını Karaoğlan'ın dudaklarına yapıştırdı...

Karaoğlan, Balaban'ın önünde açık vermek istemiyordu.. Yasemin'in kollarından kurtuldu.. Gözleri Balaban'ı aradı.. Balaban'ı ancak horultusundan bulabildiler.. koca göbeğini tavana dikmiş, çoktan uyumuş kalmıştı...
VAY AÇIKGÖZ!.. DİVANI BİZE KAPTIRMAMAK İÇİN HEMEN DEVRİLİP UYUMUŞ!..
Karaoğlan döndü, Yasemin'i kucağına alıverdi...
BİZ DE KENDİMİZE KUYTU BİR KÖŞE BULUP KALDIĞIMIZ YERDEN DEVAM EDELİM... HİÇ BİR İŞİ YARIM BIRAKMAYI SEVMEM..
BUNU SONRAYA BIRAKSAK!.. HARUN'LA YARIŞMADAN ÖNCE YORULMANI İSTEMİYORUM...
BENİM İÇİN EN İYİ DİNLENME GÜZEL BİR KADINLA SABAHLAMAKTIR...
Balaban divanda horul horul uyurken, karaoğlan ve Yasemin, odanın en kuytu ve karanlık bir köşesine uzanıp en sessiz fakat en koyusundan bir aşk oyununa daldılar...

Orta Asya'da savaşçının uykusu tavşan gibidir.. Yağmur sesi ninni gibi gelmişti bizimkilere... Nice sonra yağmur durup ses kesilince gözlerini açıverdiler...
YAĞMUR DURMUŞ, HAYDİ YOLA...
KOCA BİR YARDAN AŞAĞI DÜŞMÜŞ GİBİYİM... HER YANIM HURDAHAŞ OLMUŞ... DEĞİL ATA BİNMEK, AYAKTA DURACAK HALİM KALMADI..
Almalık şarı üstüne doğan güneş, bir başka güneşti sanki o gün... Emir Osman'ın beldesinde bugün her panayırda görülmeyen alışılmamış bir canlılık vardı... Genç pehlivan Harun'un panayırda yarışacağını duyan tüm Yedisu halkı Almalık'ta toplanmıştı...
BUGÜN HER ZAMANDAN DAHA KEYİFLİSİNİZ, ŞAHIM!..
BİR DAHA BANA ŞAHIM DEDİĞİNİ DUYARSAM, DİLİNİ KOPARIRIM.. BENİM ADIM HARUN!..
Harun'un giyinmesine yardım eden uşak, saygı ve korku ile eğildi...
BAĞIŞLAYIN EFENDİMİZ, EY... YÜCE HARUN!..
KARNIMIZ TOK, PAZUMUZ PEK... GİDELİM, ERKENDEN BİZ DE YERİMİZİ ALALIM EMİR OSMAN'LA GÜZEL KIZININ HUZURUNDA!..
43

Karaoğlan, Yasemin ve Balaban, Almalık panayırına ulaştıkları zaman yarışma çoktan başlamıştı.. kalabalığa karıştılar...
GEÇ KALDIK GALİBA, KARAOĞLAN !..
HAYIR !.. BİTMEDEN YETİŞTİK YA, YETER... ÖNEMLİ OLAN HARUN'U BULMAK !..
Halk arasında bir gedik bulup yanaştılar...
İŞTE HARUN !.. YAY ÇEKENLERİN ARASINDA !..
GÖSTERİŞLİ BİR GENÇ !..
BENİ DURUP DURURKEN YARIŞA SOKMAZLAR... BURADAN BİR ŞEY YAPIP DİKKATİ ÜSTÜME ÇEKMELİYİM...
HAYDİ EBUBEKİR, GÖSTER KENDİNİ !.. YİĞİDİM HARUN, SEN DE HAZIR OL...
BEN HAZIRIM..ŞU İHTİYARIN SON GÜCÜNÜ HARCAMASINI BEKLİYORUM...
HAYDİ ORADAN ŞIMARIK DELLEK !.. VURACAK HEDEF BIRAKMAYACAĞIM SANA !..
43

Emir Osman'la güzel kızı Nevbahar yarışmayı büyük bir ilgiyle seyrediyorlardı...
ÇOK HEYECANLI GÖRÜNÜYORSUN BABACIĞIM... BU SANA İYİ GELMEZ...
BİLİYORUM GÜZEL KIZIM... AMA ELİMDE DEĞİL, BU HARUN BENİ KORKUTUYOR!..
Okçuların hedefi, yüz adım ötedeki ulu ağaca asılmış güzel bir Acem halısındaki geyik resmi idi... Geyiği gözünden vuran yarışı kazanacaktı.. Yaşlı avcının oku, az kalsın gözü buluyordu...
HAY ALLAH CEZASINI VERSİN... VURAMADIM!..
HAYIFLANMA... EN GÜZEL ATIŞI SEN YAPTIN!..
HARUN TAM GÖZDEN VURMADIKÇA SENİ GEÇEMEZ!..
Sıra Harun'a gelmişti... Geniş bir nefes aldı... Yayını doğrulttu.. Geyiğin gözünü gezlemeye başladı...
HAYDİ GÜZEL GÖZLÜ CEYLANIM... BENİ NEVBAHAR'IN KOYNUNA SEN SOKACAKSIN...
Fakat, durup dururken halıdaki geyik kımıldamaya başlamıştı... Nefes alır gibi yavaş yavaş hareket ediyordu şimdi güzel gözlü hayvan...
44

Harun öfkeyle yayını indirdi...
HAY AKSİ ŞEYTAN!.. RÜZGAR ÇIKTI, HALIYI SALLIYOR!
NE OLDU?.. HARUN NEDEN ATIŞINI YAPMIYOR?..
HALI SALLANIYOR... TANRI SENİ BANA BAĞIŞLADI... HARUN GÖZÜ VURAMAYACAK!..
Harun yayını yeniden doğrulttu... Parmakları hırsla açılıp kapandı... Yayı ve oku sımsıkı kavradı...
OYNASAN DA ZIPLASAN DA, SENİ GÖZÜNDEN VURACAĞIM, KISA KUYRUKLU ŞEYTAN!..
... ve rüzgârın hafif hafif salladığı halıya, çivi gibi saplanan bir ok geyiğin gözünü aldı götürdü...
VURDU!..
VALLAH VURDU!..
HEMİ DE GÖZÜNDEN VURDU!..
!?!
Bütün gözler Harun'a döndü... Fakat... Harun'un oku, henüz yayında duruyordu... Geyiğin gözüne saplanan ok onun oku değildi...

Okun geliş yönüne baktılar... Göl-gelik çadırlardan biri üstünde, elinde yay ile genç bir yabancının durduğunu gördüler...
YAMAN BİRİNE BENZİ-YOR, KASEM..! ONU BURAYA GETİR.. BELKİ DE TAM ARADIĞIMIZ KİMSEDİR...
AF BUYURUN YA EMİRİM... BEN DE BÖYLE DÜŞÜNMÜŞTÜM.
AL ŞU YAYINI AVCI DAYI... BEKLERSEN BÖYLE GÜ-ZEL BİR YAY KURDUĞUN İÇİN, ALACAĞIM ÖDÜ-LÜ BÖLÜŞÜRÜZ...
YAYIM GÜZEL-DİR OĞUL AMA, ASIL İŞ, TİTREMEYEN ŞU İKİ BİLEKTE..!
Kasem adındaki kumandan, Karaoğlan'ı halkın arasından alıp Emir Osman'ın önüne getirdi...
YİĞİDİM, BİLEĞİNİN GÜCÜNÜ BİZE GÖSTERMEKTEN MURADIN NEDİR?.. KİM-SİN, NE İSTERSİN ?..
EMİRİM... BAYSUNGAR ALAYINDAN BİR ADSIZ SAVAŞÇIYIM... MURADIM HARUN ADLI YİĞİTLE BOY ÖLÇÜŞÜP ATLARIMIZI VE KOŞUMLARINI ALMAKTIR...
46

BU ÇILGINLIK NEYE MALOLACAK ?

KARAOĞLAN - Cengiz'in Gazabı

Karaoğlan, Balaban ve Yasemin, Almalık panayırındaki yarışlara son anda yetişmişlerdi. Karaoğlan'ın niyeti, yarışlarda Yasemin'in sevgilisi Harun'u yenip, Balaban'ın bilek güreşinde kaptırdığı atlarını kurtarmaktı.

Cirit oyunu kuralınca Harun'un atlıları öncelik kazandı... Ve Karaoğlan'ın bekleme çizgisi önüne gelip, at oynattılar, naralar atıp kargı salladılar...
Karaoğlan, atlılarına "HÜCUM" emri verdi...
HAYDİ YİĞİTLERİM!.. İLERİİİİ!..
HERKES YERİNEEE!.. İYİCE YUMULUN... BAŞINIZI KORUYUN!..
AAH!..
AMAN!
Karaoğlan'ın atlıları kaçan ciritçileri kolayca yakaladılar ve ciriti yiyen Harun'un atlılarından üçü yere yıkıldı...

Harun'un adamlarından üçünün birer ciritte oyun dışı olması, ciriti dikkatle izleyen Yasemin'i sevindirmişti...
HARUN'UN ÜÇ ADAMI DÜŞTÜ!.. KARAOĞLAN'A TALİH YARDIM EDİYOR!..
KARAOĞLAN'IN BAŞARISI TALİHE BAĞLANMAZ, YASE-MİN HATUN...
HARUN'U YALNIZ BIRAKI-YORLAR!.. SIRA BİZDE... ŞU GENCİ UYARMALI!..
HARUN'U YOKLAMA SIRASI BİZDE.. BEN GİDİYO-RUM.. HAZIR OLUP BEKLEYİN...
Karaoğlan atını parlattı... Fırtına gibi, Harun'un üstü-ne geliyordu...
HEDEF OLARAK BENİ SEÇ-Tİ!.. ÇOK HEVESLİYMİŞ DELİKANLI!..

Karaoğlan, Harun'a çok sokulmadan ciritini savurdu...
Harun yavaş gelen sopadan kolay kurtuldu ve altında eşinip duran Yağmur'un dizginlerini salıverdi...
CİRİTİM SERT GELİRSE BAĞIŞLA, ASLANIM...
KARAGÖZLÜ YAĞMUR'UM!.. CİRİT OYUNUNU NASIL DA ÖZLEMİŞ... İŞTE YETİŞTİ BİLE.!
Yağmur, kaçmaya çalışan demir kır atı, alanın ortasına varmadan yakalamıştı...
Cirit, gerçekten yaydan kopan ok gibi geldi, ama Karaoğlan sakınmasını bildi...
İKİSİ DE CİRİTSİZ KALDI!.. ŞİMDİ NE OLACAK?..
BİRİNDEN BİRİ KAÇANA KADAR ORTA YERDE TEKE TEK DÖĞÜŞÜRLER... ŞİMDİ YERDEN CİRİT ALMALARI GEREK.!

Iki atlı, alanın orta yerinde duran tek ciridi aynı anda gördü ve aynı cirite at kopardı...
Yağmur gene şimşek gibi parladı, ilk atılışta, Karaoğlan'la arayı açtı...
ÇOK KÖTÜ!.. YAĞMUR'A YETİŞEMEYECEĞİZ!..
HAYDİ ASLANIM, UZANALIM ŞU CİRİDE!..
CİRİDİ HARUN'DAN ÖNCE ELE GEÇİRMELİYİM... SON CİRİTÇİ OLARAK O KALIRSA SAĞ BIRAKMAYACAKLAR.. BİR ŞEY YAPMALI, HARUN'A ENGEL OLMALIYIM!..
Son anda Karaoğlan uzaktan sevgili atına seslenmeyi denedi...
YAĞMUR! YAĞMUR!.. DUR ASLANIM, DUR YAĞMUR!.. DUR!
5

HEEY!
ASLANIM BENİM!.. HELÂL OLSUN SANA VERDİĞİM EMEKLER...
Yağmur birden duruverince, Karaoğlan yanlarından hızla geçti ve yerdeki ciride uzanıp aldı...
!?!
ŞİMDİ, İŞ, HARUN'U SÖZ DİNLER HALE GETİRMEKTE...
Harun, hırsından deliye dönmüş, Yağmur'u dizginlerle dövmeye başlamıştı... Hayvanın ağzı kankırmızı olmuştu birden...
SENİ YEZİT SENİ.. SON ANDA BANA OYUN OYNARSIN, HA!.. BUNU...
AAH!
Fakat Harun'un boş böğrüne yediği cirit, Yağmur'a yapılan işkenceye son verdi...
53

Harun, kargıyı yiyince bir an soluksuz kaldı... Düşmemek için Yağmur'un yelesine tutundu... Serbest kalan at, alanın öte ucuna doğru hızlandı...
YANLIŞ GİDİYOR!.. ÇİZGİYE SOKULURSA, ÖTEKİ CİRİTÇİLER YERLER ONU!..
KENDİNDE DEĞİL, BİLEREK YAPMIYOR!..
Harun'un durumu, Emir Osman'ı çok heyecanlandırmıştı... Kendini tutamadı, ayağa fırladı...
HAYDİ, DURMAYIN!.. ÇULLANIN ÜSTÜNE!..
Karaoğlan'ın takımında bulunan Emir Osman'ın atlıları fırsatı kaçırmayıp Harun'a saldırdılar...

VURUN!
VURUN HA SOYSUZA!
VURUN!
Emir Osman'ın atlıları, sanki cirit oyununda değil de, bir ölüm-kalım uğraşında imişler gibi Harun'un üstüne çullanmışlardı...
ÖLDÜRECEKLER ONU!.. HARUN'U ÖLDÜRECEKLER!..
KARAOĞLAN BIRAKMAZ AMA, İŞLER ÇOK KARIŞTI.. HAZIRLIKLI OLALIM...
HAYDİ ASLANIM... HEM HARUN'U HEM YAĞMUR'U KURTARALIM ŞU KUDURMUŞLARDAN!..

Harun, neye uğradığını şaşırmıştı... Kaçmaya çalıştı, çemberi yaramadı... Ciritleri sopa gibi kullanan atlılar öldüresiye vuruyorlardı..
Harun, sımsıkı sarıldığı Yağmur'un boynundan aşağı düşmek üzereydi...
Tam o sırada Karaoğlan, fırtına gibi daldı aralarına...
ÇAAK
Karaoğlan da ciridini sopa gibi kullanıp sağa vurdu devirdi, sola vurdu düşürdü...
KARAOĞLAN, ŞAŞIRDIN MI?..
CİRİDİNİ BİZE VURMAN GEREKMEZ!..
BÖYLESİ CİRİT OYUNUNU BEN DE SİZDEN ÖĞRENDİM!
AL ÖYLEYSE!.. BİR ŞEY DAHA ÖĞRENDİN!
AAH!
5

Karaoğlan'ın başına vurulan cirit, daha çok omuza rastlamıştı... Hafif bir sersemlik geçirdi...
Kumandan Kasem, cirit alanının iyice karıştığını görmüştü.. At üstünde bekleyen askerlerine bağırdı...
VARIN CİRİT OYUNUNU USULÜNCE OYNAMAYAN ŞU İKİSİNİ DE GEBERTİN..!
Kasem'in askerleri kargılarına uç geçirip atlarını alana sürdüler... Artık oyun oyunluktan çıkmış, kanlı bir kavga halini almıştı... Alanı çeviren halk, ne için, kim için olduğu belirsiz naralar, çığlıklar atıyordu...
YASEMİN, SEN ATINA BİN, ŞU AÇIKLIKTA BEKLE... BEN KARAOĞLAN'A YARDIMA GİDİYORUM...
HE-HEEY..! SAVULUN..! BRE KEÇİ ÇOBANLARI..! CENGİZ HAN'IN ALAYBEYİ BALABAN GELİYOR..!

Balaban, kılıcının tersiyle kavgaya karışan askerlerin içine dalınca ortalık iyice karıştı..
SEN DE ÇEKİL GİT BAKALIM!
Karaoğlan da elindeki kimbilir kaçıncı ciridi, binicinin ense kökünde parçalıyordu...
YAŞA BALABAN!.. HARUN'U KOLLA...
Yağmur, baygın Harun'u almış, kavga dışına çıkarmıştı... Sabırsızlık içinde eşinip duruyordu... Birden o çok iyi tanıdığı sesi yeniden yanıbaşında duyuverdi...
YAĞMUR, GEL ASLANIM... FIRLA GETİR ONU BANA!

BALABAN!.. BIRAK KAVGAYI, BENİ TAKİP ET!..
Karaoğlan ve Harun'u sarsmadan taşıyan Yağmur, alanın bir ucuna doğru kaçtılar...
Balaban, harman savurur gibi bir bölük çerliyi perişan etmişti...
AAH!
GELDİM, KARAOĞLAN!..
DUR BALABAN!.. ÖNÜMÜZÜ ÇEVİRDİLER!..
Tez elden alanı kuşatan Emir Osman'ın atlıları, kılıçlarını çekmişler, üstlerine geliyorlardı...

Almalık'taki yarışlarda kazanan yiğit, Emir Osman'ın kızını almaya hak kazanacaktı ve Harun, en güçlü yarışçıydı. Karaoğlan ise Harun'u yenip atlarını ondan geri almak istiyordu. Ama ciritte, Emir Osman'ın adamları Harun'a karşı hileli davranınca, Karaoğlan yaralı Harun'a yardıma karar verdi.

Emir Osman, adamlarının sapır sapır döküldüklerini görünce, yerine yığılır gibi olmuştu...
YAZIK!.. ÇOK YAZIK!.. NE GÜZEL KISTIRMIŞTIK.. GÖZ GÖRE GÖRE KAÇIRDIK!..
Kumandan Kasem, henüz umudunu yitirmemişti... Kalan atlıları da kaçanların ardına saldı...
KOŞUN!.. ONLARI ÖLÜ VEYA DİRİ, ELE GEÇİRMEDEN DÖNMEYİN.. CEHENNEMİN UCUNA KADAR GİTSELER GENE KOVALAYIN!..
Karaoğlan ve Balaban, silme pusatlı (silâhlı) atlıları yarıp, alanı çevreleyen halk arasına girmişlerdi... Seyircilerden sıyrılmak kolay oldu... Herkes bir yana kaçışıyor, yol kendiliğinden açılıyordu...

Önde giden Karaoğlan, Almalık şarının dar ve dolambaçlı yollarından birine daldı...
SEN KAŞINIYORSUN, KARAOĞLAN.. TANRI'NIN YAZISI* DURURKEN BU SOKAKLARA DALMAK DOĞRU MU?
ÇOK KONUŞMA DA BENİ TAKİP ET!..
* Yazı: Burada, kır, açıklık anlamında...
Ansızın önlerine çıkan bir saman arabası, işleri iyiden sapa sardırdı...
HAYDİ!.. BULDUK MU ŞİMDİ BELÂMIZI!.. NE YAPACAĞIZ ?..
YAPILACAK TEK İŞ ARABANIN ÜSTÜNDEN AŞMAK!
HEEY, DURUN! KÖR MÜSÜNÜZ ?
Saman arabası iyice yüklüydü... Atların hızını kesmeden, yolu iyice kapatan arabanın üstüne sürdüler...
62

Üçü birden saman yüklü arabanın üstünden süzülerek yolun öte yanına geçtiler..
Arkadan gelen Kasem'in çerilerinden biri de samanlardan aşmayı denedi ama sonra çok pişman oldu...
HAY ALLAH KAHRETSİN!. KAÇIRDIK.. DÖNELİM, SÖYLEYELİM..
DÖNEMEYİZ... KASEM BİZİ ÖLDÜRÜR!.
DURDULAR!... ŞİMDİ RAHATÇA UZAKLAŞABİLİRİZ..
63

Üç atlı Almalık şarından kolayca uzaklaştılar.. Balaban'ın gösterdiği yana at koşturdular...
Şar, toz duman içinde kaybolduğu sıra, Harun birden atını durdurdu...
YETER KAÇTIK AĞALAR!.. BÖYLE ALMIŞ BAŞIMIZI NERE GİDERİZ?..
SENİN VE BİZİM KURTARICIMIZ YASEMİN SULTANIN YANINA...
YASEMİN Mİ?.. O BURADA NE GEZER?.. VE NASIL BİZİM KURTARICIMIZ OLUR?..
O BİZE AT VE YOLLUK SAĞLAMASAYDI, SENİN KAFA YERİNDE YOKTU ŞİMDİ...
Harun'un ağzı kulaklarına vardı ve altındaki Yağmur'u topukladı...
ÖYLEYSE TEZ VARALIM ÜZÜM GÖZLÜ SULTANIMIN YANINA...
64

İSTE!.. YASEMİN ORADA!.. BİZİ BEKLİYOR!..
BEN ONA SAKLAN DEMİŞTİM.. O İSE EVİNİN ÇARDAĞINDA OTURUR GİBİ!
Çok geçmedi, Harun'un o keskin gözleri kayaların gölgesine sığınmış genç kadını gördü...
Yasemin, yaklaşan atlılara sadece başını çevirerek baktı... Durgun bir hali vardı...
YASEMİN, SEVGİLİM!.. SEN BURALARDA...
Yasemin'in durgunluğunun sebebi başkaydı.. kayanın gölgesinde yalnız değildi... Sırtına kemik uçlu bir ok çevrilmişti...
ONLARI KUŞKULANDIRIP KAÇIRACAK BİRŞEY YAPARSAN, SIRTINA GÖMERİM BU OKU...

TAMAM MI?.. ATALIM MI?..
BIRAZ DAHA!.. ŞIMDI!..
Kızgın kayaların kovukları, delikleri, tepeleri, kılıksız dağ adamlarıyla doluydu... Tepede bekleyen birkaç çapulcu, ellerindeki büyük bir ağı atmaya hazırlanıyordu...
NE O?.. NEYİN VAR SENİN, YASEMİN?..
Yasemin'in ilgisizliğine akıl erdirmeye çalışan üç atlı, ansızın tepelerine inen ağın altında kalıverdiler... Debelendikçe ağa daha çok dolanıyorlardı...
HEEEY!.. NE OLUYOR?.. VAY UĞURSUZ GECENİN DÖLLERİ!..
66

Ağın tam altına düşen Karaoğlan, kendini ilk toparlayan kurban oldu..
NE OLDUĞUNU SONRA ÖĞRE-NİRİM..ÖNCE ŞU BALIKLIKTAN KUR-TULAYIM...
ŞİMDİ GELİN BAKALIM, TAŞLIK ÇIYAN-LARI!..
AAGH!
Karaoğlan, tepesine inmek üzere olan topuzlu bileği yakalayıp, hızla yana çekilirken, sağ yumruğunu balyoz gibi indirdi...
Fakat, her yer tehlike doluydu...
AAAH!
BENİM YUMRUK SE-NİN TOPUZDAN GERİ KALMAZ!..

HAY ANASINI EŞEK TEPESİ!.. KILICIMI...
BIRAK ŞU KILICI DEVE ÇOBANI!..
Üstlerine bırakılan ağdan çabuk kurtulan Karaoğlan, hemen kılıcına el atmış, kalabalık baskıncılarla kıyasıya bir kavgaya girişmişti...
NE AZILI KÖPEKMİŞ BE!.. SALDIRIN!..
GİYSİLERİ MOĞOL AMA, KONUŞMALARI FARSÇA!.. BUNDA BİR İŞ VAR!..
Karaoğlan dövüşürken tepeye çıkan bir çapulcu elindeki ipi ustaca sallayıp atmaya hazırlanıyordu...
Fakat...
AAGH!
68

Kılıcını savuran Karaoğlan silahsız kalmıştı ama bu onun için dert değildi... karşısındaki adamın kalkanına tekmeyi koyunca...
AGGGH!
Kalkanı gırtlağına yiyen kavgacı, bir süre soluksuz kaldı... Boğuluyordu... Karaoğlan, onun kılıcını alıp kavgaya yeniden dalmak isterken kalın bir ses onu durdurdu...
HEEY!.. DUR, YOKSA!..
BIRAK KILICI... GEL TESLİM OL!.. YOKSA ARKADAŞLARIN KISA YOLDAN CEHENNEMİ BOYLARLAR!..
Balaban, Harun ve Yasemin, kıskıvrak yakalanmışlardı... Teslim olmaktan başka çare kalmamıştı...

Karaoğlan, teslim olmaktan başka çıkar yol göremeyince kılıcı bıraktı... Ne olduğu belirsiz çapulcular bunları bir güzel bağlayıp önlerine kattılar... Dağlar arasında, dar geçitler içinde ilerleyerek yolalmaya başladılar...
BENİ BU KADAR SEVDİĞİNİ BİLMEZDİM, YASEMİN... ŞU ANDA YANIMDA OLMAN BÜTÜN ÜZÜNTÜMÜ YOK EDİYOR!..
SENİ ARTIK SEVMİYORUM, HARUN...
BANA KIZMAKTA BELKİ HAKLISIN, AMA BÖYLE KONUŞMA.. BENİ SEVMESEN BU SIKINTILARA NEDEN KATLANASIN?..
ÇÜNKÜ ONCA YOLU, BURNUNUN SÜRTÜLDÜĞÜNÜ GÖRMEK İÇİN AŞTIM..VE ÇOK ŞÜKÜR GÖREBİLDİM DE...
KİMSE BENİM BURNUMU SÜRTEMEZ.. BANA KANCIKÇA NASIL SALDIRDIKLARINI GÖRDÜN..TEK BAŞIMA NE YAPABİLİRDİM?..
KARAOĞLAN'IN YAPTIĞINI...ONCA YOLDAN GELDİ, ÇİZMESİNİN TOZU, SIRTININ TERİYLE YARIŞA KATILDI.. SENİ YENDİĞİ YETMEMİŞ GİBİ, TEK BAŞINA EMİR OSMAN'IN ELİNDEN KURTARDI...

KARAOĞLAN DİYE DİYE GÖKLERE ÇIKARDIĞIN BU GENCİN BENİ KURTARMASI, BENDEN ÜSTÜN OLDUĞUNU GÖSTERMEZ.. BİR GÜN DE BEN ONU KURTARABİLİRİM...
BİR GÜN DEĞİL, BUGÜN KURTAR... EĞER ÖYLE BİR KUDRETİN VARSA...
Ansızın tepelerinde bir atlı belirdi ve uzun kamçısı Harun'un yüzünde şakladı.. Genç adam kaçamadı...
ŞRRAAK
FISILDAŞIP DURMA ORADA, ÇAKAL..!
AH!
SEYYİD BİN BATTAL'IN HUZURUNA ÇIKTIĞINIZDA İSTER FISILDAŞIN, İSTER KOKLAŞIN.. ANLADINIZ MI?
SEYYİD BİN BATTAL MI?. BİZİ ONA MI GÖTÜRÜYORSUNUZ?..
SEYYİD BİN BATTAL'IN ELİNE DÜŞTÜM MÜ, TÜM GİZLER ORTAYA SERİLİR.. BUNA KESİNKES ENGEL OLMALIYIM...

Karaoğlan, Balaban ve Harun, Emir Osman'ın adamlarından zorla kurtulmuşlar, Yasemin'le sözleştikleri yere at koşturuyorlardı. Ama bu defa da Yasemin'i yem olarak kullanan çapulcuların eline düştüler.

Biraz sonra, herkesin şaşkın bakışları arasında Harun elini kolunu sallayarak ağzı kulaklarında döndü...
DOSTLARIM, HEPİMİZ SERBESTİZ... HAYDİ, GİDİYORUZ...
SAHİ Mİ?.. HARUN, BU BİR MUCİZE!.. NASIL BAŞARDIN BUNU?
CEPKENİMİN İÇ CEBİNDE BU GİBİ DURUMLAR İÇİN HER ZAMAN DEĞERLİ BİR TAŞ BULUNDURMAK HUYUMDUR!
VE O YAKUT TAŞLA HÜRRİYETİMİZİ SATIN ALDIN!.. HARUN GENE GÖZÜME GİRDİN!..
BU KURTULUŞ BANA BİRAZ FAZLA KOLAY GELDİ.. AMA NE OLDUĞU BENİ İLGİLENDİRMEZ... ÖNEMLİ OLAN SERBEST KALMAMIZ... HAYDİ, ATLARA!..
SEN DE BİZİMLE GELİYORSUN DEĞİL Mİ?.. EVİMDE ŞEREF KONUĞU OLARAK...
HAYIR, YASEMİN... NE YAZIK Kİ BENİM TAMAMLAMAM GEREKLİ ÇOK ÖNEMLİ BİR GÖREVİM VAR...
PEKÂLÂ, YOLUNUZ AÇIK OLSUN, KARAOĞLAN! UNUTMA, SEN BENİ KURTARDIN BEN DE SENİ...
BEN ATIMA KAVUŞTUM, SEN DE DOSTUNA YASEMİN.. HAYDİ HOŞÇAKAL..

Harun, Yağmur'u alıp getirdiğinde...
YETER BE!.. BİTİRDİN YASEMİN'İ... AL ATINI, VER BENİM SEVGİLİMİ!..
Karaoğlan'a kavuşan Yağmur, çocuk gibi olmadık şımarıklıklar yapıyordu...
SENİ BAŞKA ELLERE BIRAKACAĞIMI MI SANDIN, DELİ OĞLAN?..
SENİNLE BÖYLE ÖDEŞMEK İSTEMEZDİM, KARAOĞLAN... BİR DAHA KARŞIMA ÇIKARSAN, KIRAN KIRANA BOY ÖLÇÜŞECEĞİZ...
BENİMLE BOY ÖLÇÜŞMEK İSTİYORSAN YASEMİN'DEN UZAK KAL... BİR GECEDE ADAMI MUM GİBİ ERİTİR... HAYDİ HOŞÇA KALIN!..
Harun, kendilerine ve Balaban'a da birer at buldu.. Vedalaştılar... Karaoğlan Harun'la laf atışırken, Yasemin, gözyaşlarını gizlemeye çalışıyordu...
74

Balaban'ın kol güreşi merakı yüzünden kaybettiği atını, Harun adlı maceraperest gençten geri alan Karaoğlan, Cengiz Han'ın Harzem ülkesine gönderdiği kervana yetişmek için durmadan, dinlenmeden yol gidiyor, yol boyunca da dövünen Balaban'ın üstüne üstüne gidiyordu...
NENE GEREK SENİN KOL GÜREŞİ... KOCAMIŞ GÖÇMÜŞSÜN.. BİR DAHA SANA ATIMI BİLE EMANET EDERKEN UZUN UZUN DÜŞÜNECEĞİM...
SUS ARTIK BE!.. SAYEMDE YASEMİN'LE TANIŞTIĞINI UNUTUYORSUN GALİBA!..
Onlar böyle söylene döğüşe at koştururken, öte yanda Cengiz Han'ın gönderdiği kervan, Harzem topraklarında ağır ağır ilerliyordu.. Artık kervanların sık sık soyulduğu bölgeye girmişlerdi...
75

ŞU HARUN'A BU KADAR KAFA YORMANI BİR TÜRLÜ ANLAYAMIYORUM, KARAOĞLAN..
ANLAŞILMAYACAK BİR ŞEY YOK... KOSKOCA EMİR OSMAN'IN ÖLDÜRMEK İÇİN PANAYIR KURDURDUĞU, AZILI ÇAPULCULARIN BİR SÖZÜYLE CANIMIZI BAĞIŞLADIĞI BİR KİMSE SIRADAN BİR SERDENGEÇTİ OLAMAZ!..
ŞU VADİYE BAK!. BİZİM KERVAN OLMASIN SAKIN...
EVET!.. GÜZEL GÜZEL KONAKLAMIŞLAR.. BELLİ Kİ BAŞLARINA BİR DERT GELMEMİŞ!..
İYİ YETİŞTİK!. HAYDİ YANLARINA İNELİM...
Fakat Yağmur birşeyden huylanmıştı... Kulaklarını dikmiş, ufak ufak kişniyordu...
Karaoğlan, atının sezgisine pek inanırdı... Hemen arandı.. Karşı dağların bir tepesinde kendileri gibi kervanı gözetleyen birkaç atlının kaybolduğunu gördü..
76

Karaoğlan, durumun iç açıcı olmadığını anlamıştı... Hemen atını dağların ardına topukladı...
NE OLUYOR YAHU?.. BİZE DE İKİ LAF ET DE BİLELİM NE YAPTIĞIMIZI...
BEN ŞU DAĞLARIN ARKASINI BİR GÖZETLEYİP GELECEĞİM.. SEN DE KERVANA GİT, BİR SALDIRIYA KARŞI HAZIR OLMALARINI SÖYLE!..
Bir yüksek tepeye tırmanan Karaoğlan, garip kılıklı, tepeden tırnağa pusatlanmış birçok atlının kervana saldırmaya hazırlandığını gördü...
BU KADAR ATLI İLE KERVAN SOYULMAZ.. GERİSİ OLSA GEREK BUNLARIN.. İŞTE!.. ONLAR DA DÜZE İNMİŞ BİLE!..
Gerçekten, daha kalabalık bir atlı bölüğü tepelerden aşağı inmiş, vadiye doğru hızla ilerliyordu...

Karaoğlan Yağmur'u bayır aşağı salıverdi...
HAYDİ, YAĞMUR!.. ONLARDAN ÖNCE VARMAMIZ LÂZIM!..
Balaban, kervancılarla görüşmüş, onları uyarmıştı...
BİR TOZ BULUTU VAR... YOKSA YAĞI* SALDIRIYA MI GEÇTİ?..
HAYIR, BU GELEN BİR TEK ATLI... KARAOĞLAN OLSA GEREK...
GENE DE UYANIK BULUNALIM...
*Yağı: Düşman
Yıldırım gibi gelen Karaoğlan, kervancıların önünde durdu...
TEZ TOPARLANIN!.. YÜZE YAKIN ATLI, KERVANA SALDIRMAYA HAZIRLANIYOR... KENDİMİZİ SAVUNMALIYIZ...
SAVUNMAK MI?.. NASIL?..
YÜZ ATLIYLA BAŞA ÇIKAMAYIZ!..

HARZEM ŞAHI HIÇ BIR KERVAN SOYULMAYACAK DIYE SÖZ VERMIŞTI, OĞUL!..
BIRAZ DAHA SALLANIRSANIZ GÜNAH BENDEN GIDER... HEMEN DEDIKLERIMI YAPIN, YOKSA HEPINIZ KILIÇTAN GEÇIRILECEKSINIZ...
Garip kılıklı uğrular, yüzü kılıç yaraları içinde, karanlık suratlı birinin çevresinde toplanmışlardı...
KARŞI KOYACAK GÜÇTE DEĞILLER, YA SEYYID BIN BATTAL!..
BU EN KOLAY SOYGUNUMUZ OLACAK!..
KADINLARA, MALLARA VE HAYVANLARA ZARAR VERMEDEN HEPSINI ÖLDÜRÜN!..
Karaoğlan, kervancıları dağlara doğru gönderiyordu...
BU YANA, BU YANA!..
HEEY, NE OLUYOR?.. BUNLAR DAĞLARA KAÇIYOR!..
79

Seyyid Bin Battal, kervanın dağlara kaçtığını anlamıştı... Hemen saldı adamlarını...
NE DURUYORSUNUZ BRA!.. TEZ SALDIRIN ŞUNLARA!.. BİR TEKİ ELİMİZDEN SAĞ KURTULURSA, TOPUNUZU ÇÖLE ÇİVİLERİM!..
YALLAH!..
Kervanı dağlara kaçıran Karaoğlan bir sartın (tacirin) yanındaki genç kadınla, ortalıkta şaşkın şaşkın dolaştığını gördü...
HEEY!.. NE DOLANIP DURUYORSUNUZ ORADA! KAÇSANIZA!..
BÜTÜN MALIM, VARIM YOĞUM BU DENKLERDE... PAHA BİÇİLMEZ ATLAS, İPEKLİ KUMAŞLAR... ÖLÜRÜM ONLARI BIRAKMAM...
Karaoğlan döndü baktı... uğrular, dolu dizgin yaklaşıyorlardı...
Hemen kadına el verdi... Atının önüne çekti... Mongol sart gelmemekte direniyordu...
ÇABUK ATLA TERKİME, YOKSA KAFANI BEN UÇURURUM!
SİZ KAÇIN!.. BEN ONLARLA KONUŞUR ANLAŞIRIM!..

İnatçı tacir, Karaoğlan'ın şaka yapmadığını anlayınca atın terkisine istemeye istemeye bindi...
BU İNADIN VE MALA DÜŞKÜNLÜĞÜN BELKİ DE CANIMIZA MALOLACAK... ÇABUK YERLEŞ!..
ONCA MALIM UĞRUYA GİTTİKTEN SONRA CANIN NE ÖNEMİ VAR Kİ!..
Üç kişiyi sırtına alan Yağmur, gene de kuş gibi uçuyordu vadide...
Yağmur'a ulaşamayacağını anlayan uğrulardan en öndeki dizginleri bırakıp yayına asıldı...
Karaoğlan, Moğol tacirinden ufak bir hıçkırık duydu...
Sonra, yoksulun Karaoğlan'a sımsıkı sarılmış kolları gevşedi ve bir çuval gibi cansız yuvarlandı...
81

Bir an durup baktılar.. Mongol tacirde en ufak bir yaşama belirtisi yoktu... Atlılar kara bir bulut gibi yaklaşıyor - lardı...
ÖLDÜ!.. MAL KAYGISI YÜZÜNDEN CANINDAN OLDU... GİDELİM, YOKSA BİZİ DE ONUN YANINA UZATACAKLAR...
Atlılar, Karaoğlan'a iyice sokulmuşlardı... Artık kurtuluş umudu kalmamıştı... Delikanlı eğerden atının terkisine kaydı.. Sadaktan Türk işi küçük yayını çıkardı, geri döndü ve oku salıverdi...
HEPİNİZE YETECEK OK BULAMAM, AMA HEVESİNİZİ KIRMAK GEREK!..
Taciri bir atışta sırtından vurup düşüren atlı, birden atıyla birlikte toz duman içinde yere yıkıldı... Göğsünün ortasında Karaoğlan'ın oku saplanmış duruyordu... Gelen arkadaşları, hiç duraklamadan üstünden geçip gittiler...

YİĞİDİN ALTINDA AT AKSAMAZ!..

Balaban'ın kol güreşi merakı yüzünden kaybettiği atını, Harun adlı maceraperest gençten geri alan Karaoğlan, Harzem ülkesine gönderilen kervanın peşine düşmüştü. Kervanı bulduğu zaman, onun soyguncular tarafından gözetlendiğini farketti ve kervancıları dağa cıkardı.

Seyyid Bin Battal'ın sıtma görmemiş gür sesi bütün atlıları durdurdu...
GERİ DÖNÜN!.. ONLARI HAKLAMAK İÇİN BAŞKA BİR ŞEY DÜŞENECEĞİZ... NASIL OLSA KAÇAMAZLAR!..
YA SEYDİ!.. BENİ DE ALIN... DÖŞÜME SAPLANAN ŞU OKTAN KURTARIN BENİ!..
SENDEN BANA HAYIR GELMEZ ARTIK... KURTARIN ŞUNU ACIDAN!..
Sırtına saplanan ok, yaralı uğruyu son defa bağırttı...
AAAH!
Karaoğlan durumu anlamıştı... Hemen kuytu bir yere çekti atını, indi...
YAŞSA, BALABAN!.. ESKİ BİR ALAY BEYİ OLDUĞUNU BİR KEZ DAHA KANITLADIN!..

Karaoğlan Moğol tacirleri çevresine topladı.. Duruma göre ne yapacaklarını bir bir anlattı...
DELİKANLI, ANLADIK, YİĞİT KİŞİSİN, YAMANSIN, AMA CANIMIZI ZOR KURTARDIK.. ONLARLA KAVGAYA NASIL TUTUŞURUZ...
BAŞKA KURTULUŞ YOLU OLMADIĞINA GÖRE DÖVÜŞECEĞİZ!.. DİNLEYİN!..

Engebeli bir toprak üstüne çevrelendiler.. Karaoğlan bulundukları yeri andıran küçük tepecikler üstünde düşüncelerini söyledi...
SEN, PAZUSU GÜÇLÜ BEŞ KİŞİYLE ŞU YAMAÇTAKİ ORMANLIĞA GİR, SEN DE BEŞ KİŞİYLE GEÇİDİN TAM KARŞISINA GELEN KAYALIKLARA ÇIK... KALANLAR İSE BENİMLE...

BU BIRKAÇ AĞACI GÖSTERDİĞİM GİBİ HAZIRLARSAK BİZİM İŞİMİZİ GÖRÜR!
BU DESTEK BÖYLE KALSIN... BEN ÖTEKİLERE YARDIMA GİDEYİM... NASIL YAPILACAĞINI ÖĞRENDİM...
Hemen iş bölümü yapıldı.. Kısa boylu ama canlı Moğollar, Karaoğlan'ın dediklerini yapmak için canla başla uğraşmaya giriştiler...
Karaoğlan gövdeleri inceltilen koca ağaçların nasıl devrileceğini bir bir öğretti...
BÜYÜK DESTEK ALINDIKTAN SONRA ŞU KÜÇÜK DESTEK DE YERİNDEN KURTULDU MU, AĞAÇ KOLAYCA DEVRİLİR...
Sonra geçidin karşı yakasındaki tepeye çıktılar... Balaban meraktan çatlayacaktı...
BU ADAMLARA AĞAÇ KESTİRDİN... ŞİMDİ DE TAŞ TAŞITMAYA KALKARSAN UĞRULARI BIRAKIP BİZE GİRİŞİRLER...
87

Karaoğlan, kervancılara yapılacak saldırıyı önleyebilmek için kafa patlatırken, Balaban işin alayında idi...
EVET.! SARIBENİZLİ DOSTLARIMIZ BELKİ BANA KIZACAKLAR AMA ONLARDAN BURAYA BÜYÜK KAYALAR YIĞMALARINI İSTEYECEĞİM.!.
BUNU SEN SÖYLE.. BENİM DAYAK YEMEYE HİÇ NİYETİM YOK.!.
KİM SÖYLEDİ DERLERSE, SENİ GÖSTERİRİM... GÜNAH BENDEN GİTTİ.!.
BIRAK ŞAKLABANLIĞI... BİRAZ SONRA SALDIRACAKLAR.. HİÇBİR HAZIRLIĞIMIZ YOK DAHA...
ZAMAN GEÇİRME.. NE KADAR KAYA VARSA, SET ÜSTÜNE YIĞSINLAR, BEN BİR BAKAYIM, NE YAPIYORLAR!
DİKKAT ET, ÇOK SOKULMA.!.

Uzaktan, kervanın değerli mallarını üleşen uğruların bağrışmaları geliyordu... Karaoğlan vadideki atlılara görünmeden arkalardan atını koşturuyordu...
CENGİZ HAN, "ELÇİLER KERVANI GÖZETECEK,, DEMİŞTİ... HİÇ BİR BELİRTİ YOK.. YOKSA ONLAR DA MI BURALARDA BİR KIYIMA UĞRADI...
Bir tepenin çalılıkları arkasından aşağıyı gözetleyen Karaoğlan, uğruların belli bir yerde toplanıp sıralandıklarını gördü...
KENDİLERİNE MOĞOL SÜSÜ VERMEK İSTEMİŞLER.. SOYGUNLARI ONLARIN ÜZERLERİNE ATMAK İÇİN... PEKİ AMA, BUNLAR KİMLER ?
NAMAZ KILIYORLAR... ŞİMDİ ANLADIM, BUNLAR MOĞOL DEĞİL.. MÜSLÜMAN OLDUKLARINA GÖRE YA HARZEMLİLER, YA ACEMLER, YA DA ARAP MÜSLÜMANLARI !

SES ETMEYİN! ISLIĞIMI DUYAR DUYMAZ DA KOŞUN GELİN!.
Yağmur, durumu ve kendisine sokulanları beğenmemişti.. Kısa kısa kişnemeye başladı...
Karaoğlan göreceğini görmüştü ama, namaz kılmayan üç kolcu da bir kuytuda sahipsiz bekleyen Yağmur'u görmüşlerdi.. Sessizce atı yakaladılar... Bir tanesi, düz kayalığa bir dağ keçisi çevikliği ile tırmanıverdi...
Karaoğlan, Yağmur'un sesini tanımıştı, ama geç kalmıştı.. Bir hançer havada ışıldıyordu...

GEL BURAYA SİNSİ KOPEK !.
Karaoğlan yıllarca kavga içinde pişmiş, yoğrulmuş bir gençti.. Yattığı yerden adamın karnına bir ayağını dayayıp bıçaklı bileğini de yakaladı, bastırdı...
ŞU BÖRKÜNÜ AĞZINA TIKAYINCA SESİN SOLUĞUN KESİLİR!..
HMMGH
Aşağıdaki iki kolcu, huylanmışlardı...
SEN ŞU ATI TUT, BİR DE BEN ÇIKIP BAKAYIM!..
NE ISLIK SESİ GELDİ, NE KENDİ GÖRÜNDÜ.. BUNDA BİR İŞ VAR!

Kolculardan ikincisi de kayaları tırmanıp arkadaşının yanına çıktı...Ve onu bir taşa oturmuş, uyuklar buldu...
DELİNİN ZORUNA BAK!.. BURAYA UYUKLAMAK İÇİN Mİ ÇIKTIN BRE KANSIZ!..
HEEY, REBUL!.. BU YAPTIĞINI SEYYİD BİN BATTAL DUYARSA KAFANI UÇURUR!..
ARAPÇA KONUŞMANIZDAN NE MİLLET OLDUĞUNUZ ANLAŞILDI...HAYDİ SEN DE REBUL'ÜN YANINA!..
Fakat, son kolcu biraz meraklı çıkmış ve arkadaşlarının başına geleni görmüştü...

Kolcu, yumruğu yiyen arkadaşının yerde baygın yattığını görünce, hemen atını çevirdi, kaçmaya başladı...
Karaoğlan da, zaman kaybetmeden koştu, Moğol giysili Arap atlısının kestirmeden önüne çıktı, üç adam boyu yüksekten üstüne çekinmeden atladı...
DUR BAKALIM, AHBAP! KAÇARSAN İŞLERİ KARIŞTIRACAKSIN!..
BUNU HİÇ BEKLEMİYORDUN GALİBA?
93

Karaoğlan, son kolcuyu da susturmaya çalışırken namazı bitiren Araplar, yerdeki seccadeleri toplamaya başlamışlardı.. Seyyid Bin Battal, gür sesiyle adamlarına seslendi...
TEZ TOPARLANIN... MALLARIN BAŞINDA DÖRT KİŞİ BEKÇİ KALSIN.. GERİ KALAN HERKES HELALLEŞİP ATINA BİNSİN!..
Karaoğlan da avını kıskıvrak yakalamıştı...
KULUN KÖLENİM YA SEYDİ... CANIMI BAĞIŞLA!..
SESİNİ ÇIKARMADAN DEDİKLERİMİ YAPMAZSAN ŞURACIKTA BOĞARIM SENİ...
Fakat, Arabın yalvarmasına kanıp kolunu biraz gevşeten Karaoğlan, ansızın ayaklarının yerden kesildiğini hissetti...
VAY ANASINI...
Çelimsiz görünüşlü Arap, bir kol kapması ile genç adamı omuzundan aşırıp yere çalmıştı...

ASIL ŞENLİK ŞİMDİ BAŞLIYOR !

Harzem ülkesine gönderilen kervanın soyguncular tarafından sarıldığını gören Karaoğlan, kervancıları dağa kaçırdı. Kendisi de bu uğruların kim olduğunu öğrenmek için, tek başına onları gözetlemeye gitti.

Araplar, ilk atılışta düzlüğe kaçan Yağmur'u kovalamaya başladılar...
YAKALAYIN!.. KAÇIRMAYIN ŞU TAZIYI!..
Balaban durumu görmüştü...
KARAOĞLAN BİRİNİ YAKALAMIŞ GELİYOR.. HAZIR OLUN, DOSTLARIMIZ DA HER AN GELEBİLİRLER!..
BİZ HAZIRIZ BALABAN!..
Seyyid Bin Battal adamlarının önünü keserek bağırdı...
DURUN BRE DİVANELER!.. ÜÇER BEŞER ARDINA TAKILMIŞ NEREYE GİDİYORSUNUZ?..
GELMEDİLER!.. Nİ OLDU!.. ŞİMDİ ŞU TUTSAĞI KONUŞTURUP AKLIMI KURCALAYAN ÇOK ŞEYİ ÖĞRENMEYE BAKALIM...

Seyyid Bin Battal adamlarını toplayıp kısa bir konuşma yaptı...
BU KERVAN ZORLU ÇIKTI... ÇOK ŞEY ÖĞRENDİLER.. ARTIK TEK CAN SAĞ KALMAMALI.. BU ŞART OLDU... SALDIRDIĞIMIZ ZAMAN BUNU AKLINIZDAN ÇIKARMAYIN...
NE O KARAOĞLAN!.. AV DİYE BULA BULA BU KARA BATAĞI MI BULDUN? NE İŞE YARAR BU KÖSELE SURATLI BE YAHU?..
BAZI ŞEYLERİ İYİCE ÖĞRENMEM GEREKİYOR... BU ŞİMDİ BÜLBÜL GİBİ KONUŞUP BİZİ AYDINLATACAK!..
BOŞ YERE HEVESLENME!.. AĞZIMDAN TEK KELİME ALAMAZSINIZ...
BANA SADECE SİZİ KİMİN YÖNETTİĞİNİ SÖYLEYECEKSİN VE BURAYA SALDIRDIKLARI ZAMAN REİSİNİZİ GÖSTERECEKSİN... HEPSİ BU KADAR...
Balaban, direnen Arabı bir güzel bağladıktan sonra, boğazına bir ip geçirip, sırtına dizini dayadı...Arap, işin şakaya gelir yanı olmadığını anlamıştı...
ÖLÜRÜM BUNU GENE YAPMAM!..
GEBER ÖYLEYSE, İTOĞLUİT!.. KONUŞMAYANA ACIMAM!..
Ve Balaban, elini doladığı ipleri hafifçe kastı... Arap debelenmeye başladı...

Hücuma kalkan Arapları, tacirler görmüşlerdi...
HEEY!.. GELİYORLAR!.. HÜCUMA GEÇTİLER!..
GEL BAKALIM DEDE!.. ŞU HURMA KURUSUNUN BAŞINDA BEKLE!..
HERKES İŞİNİN BAŞINA!.. SAKİN OLUN, ŞAŞIRMADAN DEDİKLERİMİ YAPMAYA ÇALIŞIN!..
Seyyid Bin Battal'in adamları, leş kargaları gibi garip sesler çıkartarak, çığlıklar atarak, yalın kılıç vadiye daldılar...

Çapulcular çakal gibi uluyarak saldırıyorlardı... Dar sel yatağını çirkin çığlıklar ve nal sesleri doldurmuştu...
Arapların hepsinin vadiye girdiğini gören Karaoğlan, ormanda bekleşen tacirlere işaretini verdi...
SALIN AĞAÇLARI!..
Ansızın korkunç gürültülerle yıkılan ulu ağaçlar Arapların dönüş yolunu olduğu gibi kapatıvermişti...
HEEY! NE OLUYOR?

BATTAL!.. YOLUMUZ KESİLDİ!..
Seyyid Bin Battal gürültü ve çığlıklara döndü ki...
DÖNÜŞ YOLUMUZU KESİYORLAR!.. NE YAPMAK İSTİYORLAR BU ŞAŞKINLAR!..
Arapların çakal ulumasını andıran sesleri birden kesiliverdi.. Durup korkunç gürültülerle dönüş yolunu tıkayan ağaçların yıkılışını, şaşkınlık içinde seyretmeye başladılar...

TAŞLARI SALIN AŞAĞI!..
Dönüş yolunun tıkanmasından sonra, Karaoğlan, karşı tepede taş yığınları arkasında bekleyenlere işaretini verdi...
Kısa yapılı, fakat güçlü kuvvetli Moğollar, büyük bir gayretle, kayaları aşağı yuvarlamaya başladılar...
Koca koca kayalar, birlikte irili ufaklı taşları da sürükleyerek, yarın dibinde tıkalı kalan uğruların üstüne yağmur gibi iniyorlardı şimdi...

Tepelerden aşağı hışımla inen kayalar, sel yatağına ölüm yağdırıyordu... İnsan çığlıkları, at kişnemeleri birbirine karışmıştı...
Karaoğlan, hemen tutsak Arabın yanına koştu...
GEL BAKALIM AHBAP!.. SEYYİD BİN BATTAL'I GÖSTER BANA...
BATTAL'I TUZAĞA DÜŞÜRDÜNÜZ, HA?.. OLACAK İŞ DEĞİL!..
Seyyid Bin Battal, yarın dibine iyice yapışmış, düşen kayalardan korunmayı başarmıştı...

Tutsak Arabı, tepenin kıyısına getiren Karaoğlan, iri pençesiyle ensesini sıkıp aşağıda debelenen adamları gösterdi...
BURADAN AŞAĞI ARKADAŞLARININ YANINA UÇMAK İSTEMİYORSAN, BATTAL'I GÖSTER!..
İŞTE!.. İŞTE, AT ÜSTÜNDE KALAN TEK KİMSE GENE..., O DOKUZ CANLIDIR..NE ÖLÜR, NE YAKALANIR!
Battal, çok düşünmeden atını mahmuzladı... Karnına saplanan demirlerin acısından ileri fırlayan soylu at, yerde kıvranan yaralılara basa basa ilerledi..
Biraz sonra geçidin sonuna ulaşmıştı..Ok gibi ileri fırladı...
BALABAN, KİMSEYİ KAÇIRMAYIN... BEN BATTAL'IN ARDINDAN GİDİYORUM...
HAYDİ, YAĞMUR! KENDİNİ GÖSTERME SIRASI SENDE!..

SİZİN DELİKANLI ATEŞLE OYNUYOR.. BATTAL'I TUTAMAZ.. TUTSA DA HAKKINDAN GELEMEZ
DEDİĞİN GİBİ OLURSA SENİ SERBEST BIRAKIRIM.. AKSİ OLURSA SIRTINA BİNİP EŞŞEK GİBİ ANIRTARAK DOLAŞACAĞIM, TAMAM MI?
Battal'in ardına düşen Karaoğlan, yetişmek için atını aşağı salıverdi...
ÇAKALIN BİRİ ASLAN KOVALAMAYA KALKIYOR... HAH, HAH, HAH!
Düze inmişlerdi.. Battal'ın atı da güzel bir Araptı.. Rüzgâr gibi uçuyordu.. Karaoğlan da tatlı sert toprak üstünde Yağmur'u salıverdi.. İki soylu at arasında görülmemiş bir yarış başlamıştı...

Dümdüz uzanan çorak ovanın sonunda Yağmur, önünde rüzgâr gibi giden atı yakaladı.. Bir kez daha Karaoğlan'a mahcup olmamıştı..
Kaçamayacağını anlayan Seyyid Bin Battal, kendisini kovalayanın yalnız olduğunu görünce, enli kılıcını sıyırdı, iyice sokulmuş olan Karaoğlan'a hızla salladı...
DUR, BATTAL!.. AMACIM SENİ ÖLDÜRMEK DEĞİL!..
ECELİNE SUSAMIŞ KÖPEK!.. BATTAL'IN OĞLU SEYYİD'İ KOVALAMAK SANA MI KALDI?.. ŞİMDİ ANLAYACAKSIN YEDİĞİN HALTI, AMA İŞ İŞTEN GEÇMİŞ OLACAK!..

HERİFİN SAKINDIĞI YOK!.. ÖLÜMÜNE GELİYOR ÜSTÜME!
Karaoğlan, karnını yarmak üzere kalkmış kılıcın güneşte ışıldadığını görünce, geriye yatıp sıkı bir taban çekti Battal'a...
AAAH!
Battal, düşerken, ayağı üzengi demirinden içeri girmişti.. Bacağından eğere asılı kalınca, ürken at, kuru yerde sürükleyerek koşmaya başladı...
EYVAH!.. ÖLECEK!.. BÜTÜN ÇABALAR BOŞA GİDECEK!..
Fakat, Battal kolay yenilecek cinsten adam değildi.. Hemen kılıcı sallayıp üzengi kayışını kesti, bacağını kurtardı...
107

Harzem ülkesine gönderilen kervanın soyguncular tarafından sarıldığını gören Karaoğlan, kervancılarla birlikte bir plan yaptı ve soyguncuları tuzağa düşürdü. Kendisi de soyguncuların elebaşısı Seyyid Bin Battal'ın peşine düştü.

Seyyid Bin Battal için artık yapacak birşey kalmamıştı.. Karaoğlan'ın yutulur lokma olmadığını anlamıştı... Kolları arkasına bağlı, öne düşmüştü...
CANIMA DOKUNMAYACAĞINA SÖZ VERMİŞTİN... SÖZÜNDE DURMAZSAN...
CANINA BEN DOKUNMAYACAĞIM AMA, HARZEM ŞAHININ SANA NE YAPACAĞINI BİLEMEM!..
...
Battal'ın karanlık yüzünde Karaoğlan'ın göremediği sinsi bir tebessüm belirdi...
Tacirlerin yanına geldikleri zaman, Karaoğlan'ın gözleri Balaban'ı aradı..
BALABAN NEREDE?
ŞURADA KALABALIĞIN ORTASINDA...
ANIR!.. İYİCE EŞŞEK GİBİ ANIR!.. BABASI HARİÇ EŞŞEK OĞLU EŞŞEK!..
KARAOĞLAN SENİN HACI FIŞFIŞI TUTAMAZ HA?..
AAAiii AAii AAA iii!
BALABAN'LA TUTSAK ARAP İKİNİZ ÜZERİNE BAHSE GİRMİŞLERDİ, BALABAN KAZANDI!..

Karaoğlan'ı yanlarında gören Moğol tacirlerin de neşeleri yerine gelmişti.. Arap tutsağın eşek gibi anırarak Balaban'ı taşımasını birlikte kahkahalarla seyrettiler... Sonra...
AĞALAR, BEYLER!.. GÜLMEKTE, EĞLENMEKTE YERDEN GÖĞE HAKLISINIZ AMA BU KADARI ŞİMDİLİK YETER... HEMEN YARALILARI TOPLAYIP, MALLARI DEVELERE YÜKLEYELİM...
Bütün gün çalıştıktan sonra, kervan yeniden yola koyulmaya hazırlanmıştı... Yalnız şimdi tutsaklarla birlikte biraz daha kalabalık olmuşlardı...
İŞTE, GELDİK!. SIKINTILARINIZ, KORKULARINIZ ARTIK GERİDE KALDI!
İki gün sonra Otrar şarına vardılar.. Burası, Gayır Han adlı bir valinin yönettiği önemli bir Harzem şarıydı...
110

Günlerden Cuma'ydı... Şar dışındaki pazar yeri her ulustan tüccarla doluydu.. Karaoğlan, Moğol kervancılarla, dualar arasında, surların dışında vedalaşıp ayrıldı...
Şar kapısından içeri girerken, bütün başlar, elleri arkadan bağlı atlıya ve muhafızlarına çevrilmişti.. Nöbetçiler Seyyid Bin Battal'ı tanımışlardı...
HEEY, ŞU GELENE BAKIN!.. BU SEYYID BIN BATTAL DEĞIL MI?..
TA KENDISI!.. AMA NASIL OLUR?
111

DURUN!.. KİMSİNİZ?.. SEYYİD BİN BATTAL GİBİ ÜNLÜ-ŞANLI BİR KAHRAMANIN NE HAKLA ELİNİ KOLUNU BAĞLARSINIZ?..
Şar kapısından girerlerken, nöbetçi askerlerden biri önlerine çıktı, yol kesti...
CENGİZ HAN'IN ELÇİSİYİM... OTRAR VALİSİYLE GÖRÜŞMEK İSTİYORUM.. BATTAL DEDİĞİNİZ BU ADAM DA BİR KAHRAMAN DEĞİL, ADİ BİR SOYGUNCUDUR! ŞİMDİ ÇEKİLİN YOLUMDAN!..
SEN KİM, CENGİZ HAN'IN ELÇİSİ KİM!.. HEM SAHTEKAR HEM DE EDEPSİZSİN!..
Nöbetçi arkadaşlarına döndü, bağırdı...
TEZ VARIN, BATTAL'I ÇÖZÜN!.. BU İKİ SAHTEKARI DA YAKALAYALIM!..
GÜZELLİKLE İŞ GÖREMEYECEĞİMİZ ANLAŞILDI... SENİN DİLİNDEN KONUŞALIM ÖYLEYSE!..
Karaoğlan, at üstünden sıkı bir tekme salladı nöbetçinin suratına...

BALABAN!.. BATTAL'I KAPTIRMA!..
Battal'ı kaptırmaya hiç niyeti olmayan karaoğlan, nöbetçilerin üstüne balıklama uçup, birlikte yere yuvarlandı...
Aynı anda Balaban da kendisine saldıran iki Harzemli askerle boğuşuyordu...
SAVULUN BRE KAPI İTLERİ!..
SENİNLE GENE GÖRÜŞECEĞİZ, DELİKANLI!..
Onlar dövüşe dururken Seyyid Bin Battal, elleri çözülmeden altındaki atı topukladı, şar içine doğru uzaklaştı...
113

Karaoğlan ve Balaban tekme tokat girişip şar kapısındaki nöbetçilerden sıyrılmaya çalıştılar..
HAANGH!
ÇOCUKLUĞUMDA TOKUŞTURDUĞUM KABAKLARI ANDIRDINIZ BANA KELEKLER!..
AAAAH
ANAM!
Son asker de diz üstü yıkılınca kavga bitmişti ama Battal da kayıplara karışmıştı..
SEN DE ALIMINI ALDIN!..
Balaban, ellerini çırpıp, üstünü başını düzelterek Karaoğlan'a sokuldu.. Battal'ın kaçması canını pek sıkmıştı...
NE OLACAK ŞİMDİ?.. BÜTÜN EMEKLER BOŞA MI GİDECEK?..
ZANNETMİYORUM... GAYIR HAN'A ÇIKALIM... BATTAL, BURALARDA PEK TANINMIŞ!.. BİZE KOLAYCA BULDURUR ONU!..

Karaoğlan Balaban'la birlikte Otrar valisi Gayır Han'ın bir sarayı andıran konağına vardı.. Bir has asker önlerine düştü, konak avlusunu geçirtti...
DUA EDELİM VALİ HAZRETLERİNİN BİR İŞİ ÇIKMIŞ OLMASIN!..
İŞTE O ZAMAN DEDEMİZİN SAKALINA KAR YAĞDI DEMEKTİR!..
CENGİZ HAN'IN ELÇİSİ OLDUĞUNU SÖYLEYEN KARAOĞLAN NAMLI BU YİĞİTLE YOLDAŞI, GAYIR HAN'IMIZIN HUZURUNA ALINMAYI DİLERLER KUMANDAN...
KARAOĞLAN MI DEDİN?.. GAYIR HAN HAZRETLERİ BUNA ÇOK SEVİNECEKLER.. BUYRUN BEYLER!..
KARAOĞLAN!.. GAYIR HAN'IN YANINDAKİ...
EVET!.. YANLIŞ GÖRMÜYORUZ, AMA, NASIL OLUR?..
Kumandanın yaverini izleyen Karaoğlan'la Balaban açılan işlemeli, ağır ve büyük kapıdan içeri girdiler.. Burası görülmemiş zenginlikte döşenmiş bir salondu.. Gayır Han, divanda bağdaş kurmuş oturuyordu.. Yanında ise...
115

Karaoğlan ile Balaban'a küçük dillerini yutturan olay, vali Gayır Han'ın yanında oturan kimsenin zalim soyguncu Seyyid Bin Battal'ın sırıtarak oturur olması idi... Vali onlara yer gösterdi...
SAFA GELMİŞSİNİZ DOSTLARIM. BUYURUN OTURUN ŞÖYLE!
Karaoğlan'ın çekindiğini gören Gayır Han, yeniden konuştu...
SEYYİD BİN BATTAL YABANCIMIZ DEĞİLDİR.. ÇEKİNMEDEN KONUŞABİLİRSİNİZ...
SEYYİD GİBİ BASİT BİR UĞRUYU HUZURUNUZDA OTURUR BULACAĞIMI BİLSEYDİM, BUNCA YOLA VE ZAHMETE KATLANIP GELMEZDİM, GAYIR HAN!
Gayır Han'ın gözleri kısıldı, sesi boğuklaştı...
AÇIK KONUŞ DELİKANLI... NE DEMEK İSTİYORSUN?
DEMEM ŞU Kİ, GAYIR HAN, BURAYA CENGİZ HAN'IN ELÇİSİ OLARAK GELMİŞ BULUNUYORUM.. GÖREVİM, FERGANA- HANBALIK TİCARET YOLU ÜZERİNDEKİ KERVAN SOYGUNLARINI KİMİN YAPTIĞINI ÖĞRENMEK VE HARZEM SULTANINA BİLDİRMEKTİ.. SOYGUNU YAPANI SUÇ ÜSTÜ YAKALADIMDI... AMA ONU ŞİMDİ HUZURDA SİZİNLE AYNI SEDİRDE OTURUR GÖRÜYORUM..
116

Vali Gayır Han, birden öfkeyle ayağa fırladı...
ALTAYLARA DOĞRU YOLA ÇIKAN KERVANLARI SOYAN KİMSEYİ HİMAYE ETTİĞİNİZİ Mİ SÖYLEMEK İSTİYORSUNUZ !..
BENİM HİMAYEMDEKİ BİR KİMSE HAKKINDA BÖYLE KONUŞANIN DİLİNİ SÖKERİM YABANCI !
CANIMIN İSTEDİĞİNİ HİMA-YE EDERİM.. BUNA KİMSE KARIŞAMAZ.. HAYDİ, ÇIKIN DIŞARI !
BU SÖZLERİNİZLE CENGİZ HAN İLE SULTAN KUT-BUDDİN MEHMET'İN* ARASI-NI AÇMIŞ OLUYORSUNUZ, GAYIR HAN ! BUNUN HESABINI SORARLAR SİZDEN !..
*Harzem şahı Muhammed
Karaoğlan'ın korkusuz konuşması şımarık vali Gayır Han'ı iyiden deliye çevirmişti.. Salonu çepe-çevre dolduran asker-lere bağırdı...
TEZ YAKALAYIN ŞUNLARI ! KİMMİŞ O BENDEN HESAP SORACAK, ÖĞRENE-LİM BAKALIM !

DAVRAN KARAOĞLAN!..
DUR, BALABAN!.. DÖVÜŞMENİN YERİ VE ZAMANI DEĞİL!..
BAKALIM BİR HARZEM VALİSİ, CENGİZ HAN'IN BİR ELÇİSİNE NE YAPABİLECEK, GÖRELİM!..
NELER YAPMAYA MUKTEDİR OLDUĞUMU ZİNDANA İNİNCE ANLAYACAKSINIZ.. GÖTÜRÜN!..
Karaoğlan'la Balaban'ı saray bahçesinin ucunda taş yapı bir zindana indirdiler...
Yankılar yapan ayak sesleri, birkaç diri tutukluyu demir kapıya koşturdu...
HEEY, EÇİGE! BU GELEN BİZİM ÜNLÜ KARAOĞLAN DEĞİL Mİ?..
KARAOĞLAN MI?..
118

KARAOĞLAN YANLIŞ BİR KARAR MI ALDI?..

Cengiz Han, Karaoğlan'ı Harzem ülkesine gönderdiği kervanların kimler tarafından soyulduğunu öğrenmekle görevlendirmişti. Karaoğlan soyguncuların elebaşını ele geçirdi, ama onun Otrar Valisi Gayır Han tarafından korunduğunu öğrendiğinde iş işten geçmiş, zindana kapatılmıştı.

Zindancı, bir şişe geçirdiği kuru eti, ocakta ateşe tutup yumuşatmaya çalışıyordu...
HEEY!.. NE OLUYOR ORADA?..
Bir ara, yeni gelenlerin kapatıldığı hücreden acaip sesler geldiğini farketti...
Zindancı, duvara dayalı mızrağı aldı.. Dikkatle ilerleyerek hücreye yaklaştı... Eski tutsaklar yenilerden birini aralarına almışlar, öldüresiye dövüyorlardı...
VURUN HAİN KÖPEĞE!.. VURUN!..
AOVV!
AL BİR DAHA!..
BIRAKIN ONU, YOLLUK HOROZLAR!.. AYRILIN, YOKSA DAYAKTAN GEBERTİRİM HEPİNİZİ!..
SAKİN OL, AHBAP! HEMEN PARLAMAK DOĞRU DEĞİL BU GİBİ HALLERDE!

Zindancı, kavganın yapmacık olduğunu anlamıştı, ama iş işten geçmişti.. Karaoğlan uzandı, anahtar destesini adamın kemerinden çekti aldı...
DİRENME BOĞARIM... ÖNCE ŞU ANAHTARLARI VER BAKALIM BİZE!.
Biraz sonra hepsi dar hücreden dışarı çıkmışlardı ama dışarısının hücreden pek farkı yoktu...
CANIMI BAĞIŞLAYIN, AĞALAR!. SİZE HÜRMETTE KUSUR ETTİMSE EMİR KULU....
CANINA DEĞER VERİYORSAN AYAK ALTINDA DOLAŞMA!.
BALABAN, DÖŞÜNE VURDUĞUM TEKME BİRAZ KATI DÜŞTÜ GALİBA! CANIN ÇOK YANDI MI?
BEN DE İSTEMEDEN SIKI BİR YUMRUK ATTIM TEPENE!.
BENİ ELE GEÇİRMEKLE BİR ŞEY KAZANMIŞ SAYILMAZSINIZ, OĞUL!. BEN DE BU TAŞ YIĞINI DUVARLAR ARASINA TIKILMIŞ BİR ESKİ MAHPUSUM.. NERDEYSE BAŞ ZINDANCI GELİR!
O GELİNCEYE KADAR BİR ŞEYLER YAPMALIYIZ!.

BU, UFACIK SAĞLAM KAPIDAN BAŞKA DIŞARIYA ÇIKAR YOL YOKTUR.. BUNU DA GARDİYANBAŞI AÇARSA AÇILIR, YOKSA...
PEKİYİ, BİZE EKMEK, SU VERMEK İÇİN GELEN GİDEN OLMAZ MI BURALARA?!
Zindancı Karaoğlan'ı ocağa götürdü, bacayı gösterdi...
GÜNDE BİR ÖĞÜN KURU EKMEKLE BİR DESTİ SU VERİRLER ZATEN!
ONU DA BİR ZEMBİLLE BU BACADAN SALARLAR!
BU BACA BİR ÇIKIŞ YOLU OLABİLİR BELKİ, BALABAN! ÇIKMAYA ÇALIŞACAĞIM.. DUA ET, BİR AKSİLİK ÇIKMASIN!
BİLDİĞİM BİR ŞEY SÖYLE DE YAPAYIM, A BE KARAOĞLAN!
Karaoğlan ocaktaki ateşi söndürdü, içine girdi... Zindancı, Balaban ve üç elçi, onun düz duvara nasıl çıkacağını görmek için sabırsızlanıyordu...
YAKALANIRSAN HEPİMİZİN BOYNUNU KÜTÜĞE YATIRIRLAR, OĞUL!.. BUNU DA BİLESİN!
BİZİ NASIL OLSA UZUN SÜRE BESLEMEYECEKLER ZATEN BABALIK... BUNU DENEMEK ZORUNDAYIZ!
123

Sırtını ve tabanlarını bacanın karşılıklı duvarlarına sıkıca bastırarak gövdesini sıkıştıran Karaoğlan, ağır ağır dar boşluktan yükselmeye başladı...
BACA BİR HAYLİ YÜKSEK!.. BİR TUTUNAMAZSAM AŞAĞIYA SAĞ İNMEM HERHALDE!
Bitmez tükenmez gibi gelen zorlu tırmanma sona erdiğinde üst katın pecesine* gelmişti...
O NE?.. HAY ALBIZLAR GÖTÜRSÜN ANANI!..
*Pece: Pencere
Zindan askerlerinden biri elinde zembille, Karaoğlan'ın tutunduğu peceye geliyordu.. Karaoğlan hemen aşağı sindi...
SALIVER ZEMBİLİ DE ŞÖLENE YETİŞ, MİRZE!..
Birden uzanan bir kol, demir pençe gibi askerin yakasına yapıştı...
HEEEY!.. YETİŞİN UŞAKLAR, HEEEY!..
TEZ YANINA VARALIM!
BU MİRZE'NİN ÇAĞIRISI!.. NE OLDU ACEB?..
Askerin avaz avaz bağırmasını, koridorda ilerleyen arkadaşları duydular...

BU... BU TÜRKİSTAN'LI ELÇİ!.. KAÇMIŞ!.. HABER SALIN, NİCE ASKER VARSA BURAYA GELSİN!..
Askerler koşup odaya girdiklerinde arkadaşlarını Karaoğlan'ın ayakları dibinde debelenir buldular...
Karaoğlan pek düşünmedi, ilk iş olarak elindeki ağır zembili en öndeki askerin suratına fırlattı...
Bu arada tehlikeyi haber veren gong sesi konağı ayağa kaldırmıştı...
KUMANDAN, GONG SESİ ZİNDANDAN GELİYOR!..
TEZ KOŞUN!.. BASTIRIN!.. ŞİMDİ BÖYLE BİR OLAYIN SIRASI DEĞİL... GAYIR HAN'IN KONUĞU GELECEK!..

Gong sesi bütün konağı ayağa kaldırmıştı... Bir bölük seçme asker, avluyu hızla geçip bahçenin sonundaki zindana koşuyordu...
Bu sırada...
KUSURA BAKMAYIN... KELLEYİ KURTARMAK İÇİN...
HINNG!
BİRAZ SERİ DAVRANMAK ZORUNDAYIM!..
Karaoğlan hemen alt kata inen merdivenlere koştu...
Duvardan kaptığı bir baltayı bütün gücüyle kalın tahta kapıya indirmeye başladı...
ASKERLER DOLUŞMADAN BU KAPININ İŞİNİ BİTİRMEK GEREK!..
126

Kalın ağaç kapı, Karaoğlan'ın hırslı vuruşlarına daha fazla dayanamadı...
YAŞŞA, KARAOĞLAN!.. BU İŞİ DE BAŞARDIK!..
DAHA BİR ŞEY BAŞARDIK SAYILMAZ.... BÜTÜN KONAK AYAKLANDI..HEMEN BURADAN KAYBOLMALIYIZ!..
SAHİ BE! GİTTİKÇE YAKLAŞAN SESLER VAR!..
Gerçekten, askerler zindana ulaşmış dört bir yanı kuşatmışlardı..
Karaoğlan, zindanın kulelerinden birinden arka avluya bakan açık bir pencere buldu,,
ÇIKIŞ YOLU OLARAK YALNIZ BU DELİK VAR! UZUN BİR URGANLA AŞAĞI İNİLİR AMA, BİZİM YAŞLI ELÇİLER BUNU YAPABİLİR Mİ?..

Zindanda, uzun ve sağlam urgandan çok bir şey yoktu...
URGAN GEREĞİNDEN FAZLA SAĞLAM.. BİR UCUNU BELİNİZE DOLAYIN... BALABAN SİZİ AĞIR AĞIR AŞAĞI SALLA-YACAK.. İNİNCE İPİ ÇÖZER VE BİR YERE SİNERSİNİZ, TAMAM MI?
O İŞ TAMAM DA, BENİ KİM AŞAĞI SALACAK, ONU DÜ-ŞÜNÜYORUM...
Balaban elçilerden en yaşlı ola-nını yüksek kuleden aşağı sal-landırdı, indirmeye başladı...
Daha ilk elçinin ayağı yere değ-memişti ki, Gayır Han'ın has asker-leri, zindanın kulesine yetiştiler... Karşılarında zincirden kurtulmuş bir sürü mahkûm değil de, tüm silâhları ufak bir balta olan bir savaşçı görünce rahat bir soluk aldılar...
128

Gelenler çok kalabalıktı ama, Karaoğlan merdiven başını iyi doldurmuştu.. Ağır baltayı, demir kalkanlar üstüne bir bir indirmeye başladı...
BALABAN ELİNİ ÇABUK TUT! BURADA SAYAMAYACAĞIN KADAR ÇOK KAVGA HEVESLİSİ VAR!..
DAHA ÇABUK OLMAZ.. AĞALAR ÇEKİ TAŞI GİBİ AĞIR MAAŞALLAH!..
Balaban, gene de iyi çalışıyordu.. İkinci elçi de yere ayak basmıştı...
ÇABUK OLALIM SIRA EÇİGE'DE!
BIRAK O BALTAYI BRE SOYSUZ! YOKSA...
SEN ÇENENİ KIS, KAFANI KOLLA, KÜTÜK!..
AAH!
Kavga gittikçe kızışıyordu. Karaoğlan'ın kolu yorulmak bilmiyor, her inişte bir askeri yere kapaklandırıyordu...

Elçilerden üçüncüsü de aşağı inmişti... Sağa sola bakındılar.. Kimseler yoktu...
AHIRIN YANINA İNMİŞSİNİZ.. BİZ GELİNCEYE KADAR BEŞ AT SEÇİP KOŞUMLAYIN.. İŞİMİZ UZUN SÜRMEZ!
Karaoğlan, dört bir yana balta üşürürken, arkasına düşen bir yaralı...
AAH!..
...yerdeki kılıca doğru sinsice uzanıyordu.. Son anda iri bir ayak tabanı çenesinde patladı...
O KILIÇ ASIL BANA GEREK MUŞMULA KURUSU!
Kılıcı eline geçiren Balaban ünlü kavga narasını salıvermiş, bağıra bağıra kavgaya karışmıştı...
HAYDA BRE KARAOĞLAN, YETTİ BALABAN... KAVGA YERİ BURASI, HAKLI BİLEĞE DERMAN!..

BALABAN'DAN HAYIR YOK MU ARTIK?..

Kervan soyguncularını yakalayan Karaoğlan, onları koruyan Gayır Han tarafından zindana kapatılmıştı. Cengiz Han'ın zindandaki elçilerini kaçırmayı başardı ama, kendisi Balaban'la birlikte Gayır Han'ın askerleriyle kıyasıya bir kavgaya tutuştu.

Tek silâhı olan balta da elinden gidince, Karaoğlan, merdiven başındaki parmaklıktan aşağı bırakıverdi kendini...
ARTIK İŞİMİZ TALİHE KALDI..! YA ORTALIĞI KARIŞTIRIR KAÇARIZ, YA DA YAKAYI ELE VERİRİZ...
Karaoğlan merdivenin alt başındaki askerlerden birinin üstüne düştü.. Birlikte aşağı yuvarlandılar...
HAY TANRILAR ALSIN CANINI..!
Asker bayılmış, kendini kollayarak yuvarlanan Karaoğlan ise hızla bir kapıya çarparak durmak istemişti... Ama...

Kapının küçük ve sağlam birşey olduğunu gören Karaoğlan, hemen fırladı... Kapıyı arkadan sürgüledi...
BU KAPIYI ZORLAYADURSUNLAR, BEN DE BİRAZ SOLUKLANAYIM... SONRA ELBET BİRŞEYLER DÜŞÜNÜRÜZ...
ŞU KÜÇÜK PENCERE ARKA AVLUYA BAKIYOR!.. BAKALIM BİZİMKİLERİ GÖREBİLECEK MİYİM?..
İŞTE ORADA AHIRIN İÇİNE SİNMİŞLER... AMA, O NE?.. BİR ALAY ÇERİ DE O YANA SÖKÜN ETTİ!..
Gerçekten konakta ne kadar asker varsa zindana koşuyordu...
BURADAN KURTULMAK GİTTİKÇE ZORLAŞIYOR!.. ŞU SÜPÜRGE SAPIYLA ORTALIĞI KARIŞTIRMAYA ÇALIŞACAĞIM... BECEREBİLİRSEM, BİZİMKİLER DE, BEN DE BİR AN RAHAT KALIRIZ...
134

Karaoğlan süpürge sapından uzun bir sopa daha çıkardı...
KAPIYI ZORLUYORLAR AMA KIRILINCAYA KADAR BENİM İŞİM BİTER!..
Sonra, bir kıyıdan bulduğu bez parçalarını sopaların ucuna bağladı... Yağ kandili de ayak ucundaydı...
Ucuna yağlı bez bağlanmış sopayı köşede yanan çıraya tuttu...
BU SÜPÜRGE SOPASI, UMDUĞUMDAN YAMAN ÇIKTI... İŞİMİ FAZLASIYLA HALLEDECEK!

Atılan ateşli sopalar biraz sonra zindanın çevresindeki saz damlı samanlıkları cayır cayır tutuşturmuştu... Askerler silâhları bırakıp, su kovalarını ellerine almışlardı...
ELLERİ DERT GÖRMESİN, SALAĞIN BİRİ YANGIN ÇIKARDI!.. ÇOK İŞİMİZE YARAYACAK!.
Kulede ise subaylardan biri öfke içinde ciyak ciyak bağırıyordu...
HAYDİ, SALDIRIN!. KIRIN ŞU KAPIYI, BECERİKSİZLER!.
Kapı neredeyse kırılmak üzereydi... Karaoğlan, dar pencereden dışarı çıktı.. Tek demir çubuğa bağladığı iple inmeye hazırlandı...
BU DEMİR ÇUBUK DA ÇIKARSA, BU ARALIK BANA YETER!
MİLLET YANGIN TELÂŞINDA İKEN, BİZ DE BİR YOLUNU BULUP DIŞARI KAÇARIZ ELBET!.
136

Karaoğlan sallandırdığı ipe tutunarak hızla inmeye başladı... Yangın telâşından kimsenin onu gördüğü yoktu...
Biraz sonra ayakları bir boşluğa rastlayınca korku ile durdu... Burası alt katlardan birinin penceresiydi...
BU DAHA İYİ... HEM BOŞLUKTA AV KUŞU GİBİ SALLANMAMIŞ OLURUM, HEM DE ELİME BİR SİLAH GEÇİREBİLİRİM BELKİ...
Fakat...
HAY CANINI!.. BENDE BU TALİH VARKEN PAÇAYI ZOR KURTARIRIM!..
KİM BU ORMAN KAÇKINI?..
Karaoğlan alt kattaki pencereden içeri girdi... kabak gibi boşlukta sallanmaktan kurtulduğuna sevinmeye kalmadan, karşısına kendisinden daha boylu, daha yapılı, elindeki baltası ışıl ışıl yanan bir cehennem zebanisiyle burun buruna geldi...

Cehennem zebanisi Karaoğlan'ı tanımıştı... Hiç düşünmeden baltasını havalandırdı...
NASIL KURTULDUN ANLAMADIM AMA ANLAMAYA NİYETİM DE YOK, KÖPEK!..
Kıpırdamadan baltanın başına inmesini bekleyen Karaoğlan, son anda hızla eğilerek elindeki urgan demetini dev adamın suratına yapıştırdı...
AAH!
KELLEMLE OYNAMA ARKADAŞ, TEKİN DEĞİLDİR... ADAMIN BAŞINI YER!..
Adam sersemlemişti... Karaoğlan elindeki urganın bir ucunu demir parmaklığa bağladı...
Zebaninin baltası bir kez daha kalkmıştı ve Karaoğlan'ın elinde hiçbir şey yoktu şimdi...
138

Balta hızla indi.. karaoğlan gene bir kedi çevikliğiyle yana kaçtı... Balta taş duvarda kıvılcımlar çaktırdı, koca koca parçalar havada uçuştu...
KAÇMA BRE SIPA!.. KAÇMA DA ÇITIR ÇITIR DOĞRAYAYIM SENİ..
O İP BİTİNCE NE YAPACAKSIN BAKALIM, UYUZ KEÇİ!..
YAKLAŞ GÖRÜRSÜN.. UCUNU İLMİK YAPIP BOĞAZINA GEÇİRECEĞİM.. SONRA DA KIÇINA BİR TEKME!..
Karaoğlan, ipin ucunu bırakmadan gerilirken, insan azmanını kızdırmayı da ihmal etmiyordu...
Sonunda muradına erdi... Eli baltalı zebani yeniden öfkeyle fırlayınca, karaoğlan kendini boşluğa atıverdi...
YAPMA!.. YAPMA!.. DELİ MİSİN SEN?.. HEEY!..
UÇMAYI BİLMİYORSAN, HALİN YAMANDIR... ŞİMDİ GEL BAKALIM, ARKADAŞIM!..

Dev adam birden kendini boşlukta buldu... Ağır gövdesi bir kaya parçası gibi hızla aşağı düşerken, öyle korkunç bir feryat kopardı ki, bütün konak halkı dehşetle titredi...
AAAAAAAAA
Yangınla uğraşan başlar o yana döndü... Dev adam yerde, bir et ve kemik yığını halinde yatıyordu...
Balaban ile elçiler atları hazırlamışlar, Karaoğlan'ı bekliyorlardı... Onu bir ipin ucunda sallanır görünce pek şaşırdılar...
İŞTE, KARAOĞLAN İŞİNİ BİTİRMİŞ GELİYOR AMA, HER ZAMANKİ GİBİ KAPILAR DURURKEN, DÜZ DUVARLARDAN İNMEYE KALKIYOR!..
HAZIR OLUN!.. BÜTÜN ATLARI SALACAĞIM. ONLARIN ARASINA KARIŞIP AVLU KAPISINDAN KAÇMAYA BAKIN!

Karaoğlan ipten kayarak aşağı inerken birden durdu.. Gözü birine takılmıştı...
Yerde, konağın has okçusu, uzun ve katı yayına bir ok yerleştiriyordu...
ONU BANA BIRAKIN, AĞALAR!
HAYDİ BAKALIM, DERVİŞ!..
Bu sırada Balaban yangından ürken bütün atları salıvermiş, Moğol elçiler de atların arasına karışmış, dış kapıya doğru kaçıyorlardı...
141

Karaoğlan'ın zindandan kaçtığı haberi Gayır Han'a ulaşmıştı.. Vali duyduklarına inanamadı, yanındaki Seyyid Bin Battal ile öfke içinde koşarak bahçeyi geçti.. İkisinin de yüzü karmakarışık olmuştu...
OLAMAZ!.. BENİM ZİNDANDAN BİRİNİN TEK BAŞINA KURTULDUĞU GÖRÜLMÜŞ, DUYULMUŞ DEĞİLDİR!..
CELALETTİN ŞAHIN SİZİ ZİYARETE GELECEĞİ ŞU SIRA ÇOK KÖTÜ OLDU BU İŞ... HEMEN DELİĞE TIKMALI TEKRAR!..
Bir setin üstünden, toplanmış kalabalığı ve duvarda ipe tutunmuş sallanan Karaoğlan'ı seyre başladılar...
DERVİŞ YAYINI KURMUŞ BİLE!.. ŞİMDİ ALNININ ORTASINDAN VURUR ONU!..
İNŞALLAH!..
Konağın has okçusu Derviş, yayını germiş, havada sallanan genç adama doğrultmuştu.. Toplanan halk, yangını bile unutmuştu...
Derviş, işin tadını çıkarmak için ağır davranıyordu.. Karaoğlan fırsatı kaçırmadı.. Kendini okçunun üstüne bırakıverdi...

YA KARAOĞLAN KENDİNİ KORUYAMAYACAK OLURSA?

Kervan soyguncularının peşine düşen Karaoğlan, Gayır Han tarafından zindana kapatıldı. Orada tutuklu bulunan Cengiz Han'ın elçileriyle Balaban'ın kurtulmasını sağladı ama, Gayır Han'ın adamları onun kaçmasını engelledi.

Gayır Han, Harzem Sultanı Kutbuddin Muhammed'in oğlu Celaleddin Şah'ı karşılamak için, konağın iç avlusuna seğirtti... Karaoğlan'ı sımsıkı yakalayıp zindana doğru sürükleyen askerler, birden gök gürlemesini andıran bir nara ile irkildiler...
HE-HEEEYT!.. AÇILIN BRE TABANSIZLAR!.. BALABAN GELİYOR!..
Balaban'ın elinde bir sopa ile kavgaya geldiğini gören Karaoğlan, hem şaşırmış hem öfkelenmişti...
HAY KÜÇÜK BEYİNLİ PEHLİVAN!.. ELÇİLERLE BİRLİKTE KAÇACAĞINA BENİ KURTARMAYA ÇALIŞIYOR!..
BALABAN, KAÇ BURADAN!.. KAVGANIN BİZE BİR FAYDASI YOK... BALABAN!.. KAAAÇ!..
Balaban kimseyi duyacak halde değildi... Gözü kararmış, kulağı duymaz olmuştu bir kez..

Gözü kararmış Balaban, sağa sola indirdiği odun darbeleriyle kendisine yol açıp, Karaoğlan'a yaklaşmaya çalışırken, askerlerden biri kargısını tartıp uzaklardan Balaban'ın geniş sırtına doğru savurdu...
BU ONUN İŞİNİ GÖRMEYE YETER..!
AAAH!
Kargının sivri çeliği Balaban'ın manda gönünden yapılmış yeleğini delmiş, yarıya kadar sırtına gömülmüştü.. Koca savaşçı acı bir feryat kopardı ve atından yanüstü yere yuvarlandı...
Karaoğlan, Balaban'ın yıkılışını zindan kapısından içeri tıkılırken, son anda görmüştü.. İçi acıyla burkuldu...
AH, BALABAN..! DÜŞÜNCESİZ, YİĞİT DOSTUM..! BUNUN BÖYLE OLACAĞI BAŞINDAN BELLİYDİ..!
146

Karaoğlan'ı hemen zindanın karanlık geniş bir odasına götürdüler... Duvarda sallanan zincirler, çivili topuzlar, köşede bekleyen türlü işkence aletleri, ocağın alevlerinin yansıdığı keskin baltalar, buradan bir insanın ancak ölüsünün çıkabileceğini gösteriyorlardı...
GAYIR HAN, CELALEDDİN ŞAH'LA MEŞGUL.. GELMEYECEK.. HEMEN BAŞINI VUR, CELLAD BAŞI..!
EFENDİMİZİN BUYRUĞU BAŞIM ÜZRE!
CENGİZ HAN'IN BİR ELÇİSİ OLARAK SON ARZUMU SÖYLÜYORUM.. CELALEDDİN ŞAH'LA GÖRÜŞTÜRÜN BENİ!
BU KAPIDAN İÇERİ ADIMINI ATAN MAHKÛM ÖLMÜŞ SAYILIR DELİKANLI..ÖLMÜŞ BİRİ DE BİRŞEY İSTEYEMEZ!
Karaoğlan'ın başını uçurmak için kullanılacak kütük ortaya getirildi.. Yer açıldı... En keskin balta duvardan indirildi, bir daha gözden geçirildi...

Yağlı ilmik Karaoğlan'ın boğazına geçer geçmez, cellad sopayı kıvırmaya başladı... Karaoğlan'ın soluğu kesildi.. Gözü karardı.. Boğuluyordu...
Bağlı olduğu duvardan alıp, orta yerdeki kütüğe getirdikleri zaman bir direnmede bulunamadı... Kendini kaybetmek üzereydi, kulakları uğulduyordu...
HAYDİ CELLAD BAŞI, BİTİR İŞİNİ!
Ortalık iyice bulanmıştı... Celladın baltasının havalandığını göremedi, ama hissetti... Son bir gayretle başını kaydırmak istedi, yapamadı... Boynundaki ilmek başını kütüğe çivilemişti sanki.. Bir anda birçok şey düşünmek istedi.. Ötügen'i, Baybora'yı, Bayırgülü'nü.. Hepsi birbirine karıştı.. İlmekli sopa bir kez daha dönmüştü...
YÜZBİNLERCE CAN İÇİN, YÜCE TÜRK ULUSU İÇİN BİN KARAOĞLAN FEDA OLSUN!
148

Celladın baltası inmek üzereydi... Zindan kapısı tekmeyle açıldı... İçeri bir subay girmişti...
BU İDAMI, GAYIR HAN'IN KONUĞU CELALEDDİN ŞAHIMIZ DA GÖRMEK İSTER... ONU BEKLEYİN!..
Çok geçmeden zindan kapısında Gayır Han ve sonra Celaleddin Şah göründüler... Gayır Han yolverdi... Genç şah zindanın içine ilerledi... Kütüğün önüne geldi, durdu.. Karaoğlan umutsuz, bir oyuna başvurdu... Şah'a laf attı...
AMAN ŞAH'IM, UZAK DURUN!.. ATLAS KAFTANINIZ KANLANMASIN SAKIN!..
Karaoğlan'ın istediği olmuştu... Celaleddin Şah irkildi...
AMAN ALLAHIM..! BU SES!.. BU UZUN SİYAH SAÇLAR!.. YOKSA, BU...
ŞUNU AYAĞA KALDIRIN!.. YÜZÜNÜ GÖRMEK İSTİYORUM!..
KARAOĞLAN!..
Karaoğlan, önce bir şaşırdı.. Sonra yakışıklı şahın kim olduğunu o da hatırladı.. Dudaklarından belli belirsiz bir isim döküldü...
BU HARUN! FAKAT NASIL OLUR!
149

Cellat baltasını indirdi, geri çekildi.. Otrar Valisi Gayır Han'la Seyyid Bin Battal şaş-kın şaşkın bakı-nıyorlardı...
KARAOĞLAN CELALEDDİN ŞAH'I BİRİNE BENZETTİ..! AKLINI KAÇIRDI GALİBA..!
AH, KARAOĞLAN..! SENİ GÖRDÜ-ĞÜME ÇOK SEVİNDİM..!
BUNA EN ÇOK BEN SEVİNDİM, HARUN... TAM ZAMA-NINDA GELDİN..!
UĞUR YALAZ
HARUN MU DEDİN?.. O DA KİM? BENİ BAŞKA BİRİNE BENZET-MEN AYIP OLUYOR, KARAOĞLAN..!
150

Gayır Han'la Seyyid Bin Battal, şaşkın şaşkın bakıştılar...
KARAOĞLAN, CELALEDDİN ŞAH'IN TANIŞIĞI ÇIKTI!.. BU NE AKSİLİK!..
BAK, BAK!.. KUCAKLAŞIYORLAR!..
Harun, Karaoğlan'ın boynuna kollarını dolarken kulağına bir şeyler fısıldadı...
BURADA HARUN DEĞİL, HARZEM SULTANI'NIN OĞLU CELALEDDİN ŞAH'IM!.. BİR ŞEY SORMA. SONRA ANLATIRIM...
Celaleddin Şah, hemen Karaoğlan'ın çözülmesini buyurdu...
BIRAKIN ONU... KARAOĞLAN KENDİSİNE BİR CAN BORÇLU OLDUĞUM YİĞİTTİR.. TAM ZAMANINDA GELMİŞİM... KAZVİN'DE AVLANIRKEN YARALI KAPLANLA AYNI TUZAĞA DÜŞMÜŞTÜM... KARAOĞLAN YETİŞMESEYDİ...
BENİ BAĞIŞLAYIN, SEVGİLİ ŞAHIM... AMA BÖYLE BİR TEHLİKE ATLATTIĞINIZI HİÇ DUYMAMIŞTIK.. HEM BU ADAM...
HARZEM ŞAHININ YİĞİT OĞLUNU BİR GENÇ KAPLANIN PENÇESİNDEN KURTARDI DİYE DAVULLU ZURNALI DUYURMA MI YAPMALIYDIK GAYIR HAN!.. BUNU GENE DE KİMSE DUYMAMIŞ OLSUN!..
BAŞÜSTÜNE YÜCE ŞAHIMIZ!..
BURADA BENİM KONUĞUMSUN ARTIK.. KONAĞIN EN GÜZEL ODASINI SANA AYIRSINLAR.. BİR GÜZEL DİNLENDİKTEN SONRA BAŞBAŞA KONUŞUP GÖRÜŞÜRÜZ..
DAHA ÖNCE FERMAN BUYUR, BALABAN DOSTUMU BANA GETİRSİNLER.. SIRTINDAN VURDULARDI ONU!..

Celaleddin Şah, duyduklarına inanamıyordu... Biraz ötede, ardı ardına şarap kâselerini tepesine diken Gayır Han'a döndü...
KARAOĞLAN'IN ANLATTIKLARINI DUYDUN, GAYIR HAN.. DOĞRU MU?
BELKİ İSTEMEDEN KENDİSİNE VE HADLERİNİ BİLMEYEN ELÇİLERE KABA DAVRANILMIŞTIR AMA BU GENÇ CENGİZ HAN'IN ADINA SIĞINIP HUZURUMDA İLERİ GERİ KONUŞMAMALI, SEYYİD BİN BATTAL'I KÖTÜLEMEYE KALKMAMALIYDI..!
SEYYİD BİN BATTAL SULTAN BABANIZIN ÖZEL FERMANIYLA ÜLKEMİZDE BARINMASINA İZİN VERİLMİŞ SAYGIDEĞER BİR ARAP ŞEYHİDİR... FERGANA DOLAYLARINA AYAK BASMADIĞI GİBİ SİLAHSIZ TACİRLERE VE KADINLARA KILIÇ ÇEKECEK KADAR DA SOYSUZ BİRİ DEĞİLDİR..
NE DERSİN KARAOĞLAN?
TÜMÜYLE YALANDIR.. SEYYİD BİN BATTAL İLE BEN YÜZYÜZE DÖĞÜŞTÜM.. KERVANDAN KURTARDIĞIM KİŞİLERİ VE MALLARI, PAZAR YERİNDE BULABİLİRİZ.. ELÇİLER DE NASIL HAKARETE UĞRADIKLARINI İKİ GÜN SONRA CENGİZ HAN'A ANLATACAKLARDIR.
KARAOĞLAN, BİRİ DOĞUDA, BİRİ BATIDA HÜKÜM SÜREN İKİ TÜRK ULUSU ARASINDA BÖYLE SUDAN BİR SEBEPLE KIRGINLIK ÇIKMASI HOŞ DEĞİL... SEN TEZ ELDEN YOLA ÇIKAR, CENGİZ HAN'A DEĞERSİZ BİR ARMAĞANIMIZI SUNARKEN, ELÇİLERE BİLEREK HAKARET EDİLMEDİĞİNİ ANLATIRSAN, BU İŞ BU KADARLA KAPANIR...
BUNU YAPAMAM, DEĞERLİ ŞAHIM.. GÖREVİM, CENGİZ HAN'I ALDATMAK DEĞİL, İKİ ÜLKENİN ARASINI AÇMAYA ÇALIŞAN HAİNİ BULUP TESİRSİZ HALE GETİRMEKTİR.. BU DA ANCAK İKİ KERVAN SOYUP, YÜZLERCE CANA KIYAN BATTAL İLE, CENGİZ HAN'IN İYİNİYET ELÇİLERİNE OLMADIK HAKARET EDİP BAŞLARINI VURMAYA KALKAN GAYIR HAN'I CENGİZ HAN'A TESLİM ETMEKLE OLUR..

Karaoğlan'ın kesin konuşması, Celaleddin Şah'ın hoşuna gitmemişti.. Gençti, kanının deli aktığı sıralardı ve böyle bir durumla hiç karşılaşmamıştı...Ne diyeceğini düşünürken, Gayır Han, yüksek sesle lafa karıştı.. Hiddetten kudurmuş gibiydi...
BU NE CÜR'ETTİR!.. KOSKOCA HARZEM ÜLKESİNİN SULTANI OLACAK BİR ŞAHLA, DAĞLARDAN GELME BİR ÇAKAL BÖYLE Mİ KONUŞUR?.. DEĞİL SEN, TAPINDIĞIN CENGİZ HAN BİLE ŞAHIN ÇİZMESİNE DUDAK DEĞİRMEDEN, İZİN VERİLMEDEN KONUŞAMAZ!..
CELALEDDİN ŞAH BİR ELÇİYLE GÖRÜŞÜRKEN, BAŞKALARINA NE YAPMAK DÜŞTÜĞÜNÜ BİLECEK KADAR YAŞLISIN, GAYIR HAN!..
KARAOĞLAN, GAYIR HAN İNALCIK, BENİM AKRABAMDIR.. CENGİZ HAN'LA SAVAŞMAYI NE BEN, NE BABAM MUHAMMED ŞAH İSTEMEYİZ..AMA SUÇU NE OLURSA OLSUN AKRABALARIMIZDAN BİRİNİ DE, BİR YABANCI ÜLKE BAŞBUĞUNA TESLİM EDEMEYİZ..
Celaleddin Şah, sözünü bitirirken ayağa kalktı... Bu, görüşmenin, konuşmanın bittiğini belirtiyordu...
BU HARZEMLİLER TARİHİNDE GÖRÜLMÜŞ, DUYULMUŞ ŞEY DEĞİLDİR!.. BUNDAN SONRA DA BİZİ KÜÇÜK DÜŞÜRECEK HERHANGİ BİR OLAYI KİMSE DUYAMAYACAKTIR!..
DİLEĞİNİZE GÖNÜLDEN KATILIRIM, DEĞERLİ ŞAH'IM.. OLANLARI OLDUĞU GİBİ CENGİZ HAN'A İLETECEĞİM..ONUN VERECEĞİ KARAR, İKİ ULUSUN KADERİNİ HAZIRLAYACAKTIR...
G.U.

Karaoğlan'ın konuşması, Celaleddin Şah'ın pek hoşuna gitmemişti ama, yapacak bir şey yoktu bu akıl almaz başarıların sahibi genç dağlıya karşı...
ÜLKEMDE İSTEDİĞİN KADAR KALABİLİRSİN.. SARAY KÂHYASI SENİ HAZİNE AĞASINA GÖTÜRECEK.. İSTEDİĞİN KADAR PARA VERECEKLER!..
SAĞOL, SULTANIM... FAKAT, BEN HERŞEYDEN ÖNCE, YARALI DOSTUM BALABAN'I GÖRMEK İSTERİM...
BU SÖZLERİ BAŞKA BİRİNE SÖYLESEM SEVİNÇTEN AĞZI GÖZÜ ÇARPILIR, AYAKLARIMA KAPANIRDI... SEN İSE HEMEN SİLAH ARKADAŞINI SORUYORSUN. ERDEMLİ KİŞİSİN... SENİ ÇOK SEVDİM... AMA NE YAZIK Kİ BİR MOĞOL'A ÇALIŞMAYI YEĞ TUTUYORSUN..
BİR MOĞOL'A DEĞİL, TÜM İNSANLARIN İYİLİĞİNE ÇALIŞMAK İSTİYORUM...
CENGİZ HAN, MOĞOL ASILLI OLABİLİR... AMA, TÜRK-MOĞOL İMPARATORLUĞUNU YÖNETEN YÜKSEK SUBAYLARIN, İLBAYLARIN * HEMEN HEPSİ TÜRK ASILLI KİŞİLER... CENGİZ HAN, ONLARA GÜVENİR, ONLARA İNANIR, VE O SOYLU İNSANLAR SAYESİNDE ASYA BİR DİRLİK DÜZENLİK İÇİNE GİRECEKTİR...
SUAT YALAZ
* Vali

BALABAN BU ŞENLİĞİ BIRAKIR DA GİDER Mİ?

Kervan soyguncularını yakalayan Karaoğlan, onları koruyan Cayır Han tarafından zindana kapatılmıştı. Tam başı vurulmak üzereyken, konağa gelen eski bir dost tarafından kurtarıldı. Karaoğlan'ın Harun adıyla tanıdığı bu dost, Celaleddin Şah'tan başkası değildi.

Ertesi gün...
ŞU DÜZLÜĞE VARALIM DA SENİN YARAYA BİR BAKALIM!..
İYİ OLUR!.. ACISI BÖĞRÜME İŞLEMEYE BAŞLADI!..
Düzlüğe çıkınca Karaoğlan Balaban'ı yüzüstü yatırdı...
ÇOK KAN GİTMİŞ. NEDEN HABER VERMEZSİN BE BALABAN!..
OLUR, BUNDAN SONRA ÇİŞİM NE DE GELSE SANA HABER VERİRİM...
Fakat, başını taşa dayamış dinlenen Balaban'ın gözleri yavaş yavaş aralandı, faltaşı gibi açıldı... Sonunda...
VAY ANASINI!.. DUR HELE!..
Balaban, kulağını yere iyice yapıştırıp bir süre dinledikten sonra, heyecanla doğruldu...
HEEEY!.. NE OLUYORSUN ?. SİNEKLENDİN GALİBA!..
ONU BUNU BİLMEM... BİR BÖLÜK ATLI, DOLUDİZGİN BU YANA GELİYOR!.. EĞER YANLIŞIM VARSA, BEN DE BALABAN DEĞİLİM!..

Karaoğlan, Balaban'ı giydirip, açıklık bir yerden ovaya baktı... Koca Balaban yanılmamıştı... Bir toz bulutu içinde uçuşan Arap atlıları iyice seçiliyordu...
BU YANA GELİYORLAR!.. ORMANA ÇEKİLELİM... BELKİ GEÇER GİDERLER!..
Fakat atlılar yaklaşınca, gelenlerin pek yabancı olmadıklarını gördüler...
KARAOĞLAN!.. BU SEYYİD BİN BATTAL!..
EVET, HASRETİMİZE DAYANAMAYACAĞINI ANLAMIŞ OLACAK Kİ, KOŞTU GELDİ GENE!..
Seyyid Bin Battal'ın önünde giden iz sürücü birden durdu...
İZLER BURADA BİTİYOR, YA SEYDİ!..
TEZ ORMANI KUŞATIN!.. İZLERİ KOVALAMAK İÇİN BEŞ KİŞİ BENİMLE GELSİN!..
HAYDİ, BALABAN!.. BİZE YOL GÖRÜNDÜ... ORMAN SARILMADAN YOLA KOYULALIM...
YOLA MI KOYULALIM?.. BUNA DÜPEDÜZ KAÇMAK DERLER!.. BİZE YAKIŞIR MI?..
NEYİN YAKIŞIP NEYİN YAKIŞMADIĞINI SONRA TARTIŞIRIZ!
158

HAYDİ BALABAN!..
SALIVER HAYVANI!..
Orman küçüktü... Battal'ın atlıları çepeçevre kuşatıvermişlerdi... Fakat bir aralıktan iki at ok gibi fırladı, geçti...
HEEY! BU YANA GELİN... KAÇIYORLAR!
ATLARI YORGUN, ARAYI AÇACAĞIZ KORKMA!
BAŞLARIM SENİN KAYNANANDAN. KORKAN KİM BE!
SIK DİŞİNİ BALABAN.. ARAYI AÇIYORUZ!
Ölüm-kalım koşusu bütün hızıyla başlamıştı.. Karaoğlan'la Balaban'ın dinlenmiş atları arayı açmışlardı.. Ama Karaoğlan, yoldaşı, omuzdaşı Balaban'ın durumunu beğenmiyordu... At üstünde sağlam değildi arkadaşı.. Yüzü de solmuş, kireç gibi olmuştu.. Yarası acı veriyordu anlaşılan...

Araplarla arayı epey açtıkları sırada, Karaoğlan, Balaban'ın birden atının boynu üzerine yattığını gördü...
HEEEY, BALABAN!..
ÇEKİ TAŞI MISIN BE BALABAN!.. YARIM YÜZYIL BU GÖVDEYİ NASIL TAŞIDIN?..
Karaoğlan hemen yanaştı Balaban'ın atına, düşmek üzere olan arkadaşını güçlü kollarıyla yakalayıp, Yağmur'un üstüne aldı...
ooOOooC
BİRAZ DAHA KAÇABİLSEYDİK, BATTAL UMUDUNU KESİP DÖNECEKTİ.. ŞİMDİ KOVALAYACAK ARTIK!..
Üstündeki iki kişiye rağmen Yağmur'un hızı kesilmemişti.. Ama soluğu sıklaşmış, yağız gövdesi ak köpük içinde görünmez olmuştu...
160

BİR SUR KAPISI GÖRÜNDÜ AMA, SIMSIKI KAPALI!.. KİMSELER DE YOK ORTALIKTA!..
Battal'ın adamları sonunda Karaoğlan'ın yorgun atına yetiştiler... Yağmur, bir tepeyi güçlükle aşınca, bir kule duvarı ve kapısı göründü...
Karaoğlan, sur kapısının girintisine sığındı.. kendine gelen Balaban'ı köşeye dayadı.. Kalkanını kuşanıp, kılıcını çekti kınından... Battal ve adamlarını tek başına beklemeye başladı...
NE OLDU BANA, KARAOĞLAN?... NEREDEYİZ?...
KENDİNİ YORMA, BALABAN!.. SIRTINI DAYA VE GÖRÜLMEMİŞ BİR KAVGAYI SEYRETMEYE HAZIR OL!..
161

Önde, Seyyid Bin Battal, atlılar gelip Karaoğlan'la yaralı Balaban'ın önünde durdular.. Battal, atını topukladı, öne çıktı...
SANA HİÇBİR ŞARTIM YOK, KARAOĞLAN!.. ÇÜNKÜ, TEK AMACIM, SENİN O MUZUR GÖVDENİ ORTADAN KALDIRMAK!..
SENİN AMACIN HER ZAMAN BUYDU, BATTAL! AMA TANRI İTİN DUASINA KULAK VERMİYOR. HAYDİ, GEL BAKALIM!..
YİĞİTLERİM!.. HER BİRİNİZ BİR YARA AÇMAK ÜZERE VARIN ÜSTÜNE!..
YEAAAAA!
Atlılardan biri iğrenç bir sesle bağırarak atını sürdü...
Karaoğlan da yerinden bir-iki adım açıldı...
GELİN BRE ÇAKALLAR!.. KANA, KAVGAYA SUSAMIŞLAR!..
162

AAAHH!
HAY ELLERİN DERT GÖRMESİN, KARAOĞLAN..!
Azgın savaşçı, büyük bir hevesle Karaoğlan'ın üstüne saldırdı.. Fakat, birden dünyası karardı.. At üstünden yere çakılırken, artık yaşamıyordu...
BENİM KILICIMDAN KURTULMUŞ ADAM DAHA...
VHIIIP
AAH!
İkinci saldıran, biraz daha bilmiş biriydi.. Karaoğlan'a fırsat vermeden salladığı kılıç, delikanlının saçlarını yalayıp geçti...

Seyyid Bin Battal, kılıcını çekti, adamlarını hep birden saldı, tek yiğidin üstüne...
BU SEFER SAĞ KOMAN!.. ÇOK UZADI BU İŞ... HÜCUUM!
Eğri kılıçlı dağlıların bağrışarak saldırmaları, korkunç bir şeydi...
Karaoğlan, tabanlarını yere daha bir sıkı basarken, yanıbaşında bir kımıltı sezdi.. Baktı.. Balaban kılıcını çekmiş, geliyordu...
BALABAN!.. NE YAPIYORSUN?.. GERİ ÇEKİL!.. DÖVÜŞECEK HALDE DEĞİLSİN!..
SENİ GÖREN ÖLÜ OLSA DİRİLİR, KAVGAYA KARIŞIR... BIRAK, GÖÇECEKSEM, YANYANA DÖVÜŞÜRKEN GÖÇEYİM!..

Seyyid Bin Battal'in adamları büyülenmiş gibi, gözleri yuvalarından fırlamış, ağızlarından salyalar saçarak saldırdılar... Kulak tırmalayan sinir bozucu çığlıklar, alabildiğine artmıştı...
Karaoğlan'ın kılıcı bir ölüm tırpanı gibi her savruluşunda ortalığı kana buluyordu...
Balaban, yarasını neyi unutmuş, canlanmış, çenesi açılmış, alabildiğine vuruyor, deviriyordu...
GEL BENİM KARA SARI ÇİNGENEM! SEN DE BOYAN ALLARA!
Kavga böyle sürse iyiydi... Fakat bir ara uğrulardan biri, kılıcı kalkanı bırakıp, kendisini Karaoğlan'ın üstüne atıverdi...
165

Karaoğlan, bir vücut çalımıyla saldırıdan kurtulmuş fakat kılıcı da düşmanın karnına saplı olarak uçup gitmişti.. Delikanlı bu kez kalkanını topuz gibi kullanmaya başladı...
Seyyid Bin Battal ise kuduracak hale gelmişti..
GEBERTİN ARTIK ŞUNU..! ALLAH BELANIZI VERSİN..!
Battal, sonunda dayanamadı, Karaoğlan'ın işini kendisi bitirmek için atını topukladı...
Battal, yıkılmak üzere olan Karaoğlan'ın üstüne atını sürerken, arkadaki sur kapısının iki kanadının birden ağır ağır açıldığını gördü..

Ağır kapıları açanlar, Türk savaşçılarıydılar.. Koca kanatlar aralanınca, yerinde duramayan beyaz atı üstünde, elinde kılıç, telaş içinde bağıran uzun saçlı bir yiğit göründü.. Bu, Asya'nın en iyi kılıç kullanan cilasını, Karaoğlan'ın babası Baybora'ydı..
TEZ AÇIN KAPIYI!.. DUYDUĞUM SESLER KARAOĞLAN'IN SAVAŞ NARALARIYDI!..
Karaoğlan, artık yıkılmıştı.. Ve güneşte ışıl ışıl yanan bir eğri kılıç, kabzasını tutan iki elin olanca gücüyle başına inmek üzere havalanmıştı... Tam o sırada, gürül gürül bir ses, Arapların sevinç çığlıklarını bastırdı, ortalığı inletti...
YETTİM, KARAOĞLAN!. DAYAN!.
BABAMIN, BAYBORA'NIN SESİ!.. AMA...
Bir ıslık sesi, havaya kalkmış eğri kılıca, Karaoğlan'ın başına inmek fırsatını vermedi.. Arap savaşçı, iki kaşı arasına saplanan, ucu mavi tüylü bir okla sırt üstü devrilmişti...
167
DOKUZ OĞUZ'LUNUN ATTIĞI OK ŞAŞAR MI!..

Cengiz Han, Karaoğlan'ı Harzem ülkesine giden kervanların kimler tarafından soyulduğunu öğrenmekle görevlendirmişti. Karaoğlan görevini başarıyla yapıp yurduna dönerken, soyguncuların saldırısına uğradı.

Kısa zamanda Arapların işi tamamlanmıştı... Kimi teslim oldu, kimi kaçarken vuruldu.. Savaşçılardan bir kaçı Balaban'ın yardımına koşarken Baybora da oğlunu ayağa kaldırmıştı...
KARAOĞLAN, YARALISIN!.. ÖNEMLİ Mİ YARALARIN?..
SAYENDE BİR ŞEYİM YOK, BAYBORA.. YALNIZ ŞU KAÇAN ŞEYTANIN BOYNUZUNU MUTLAKA YAKALAMALIYIZ!..
ONU BANA BIRAKIN, BAYBORA!..
Karaoğlan'ın lafı biter bitmez, genç bir kazak atına sıçradı...
YANINA İKİ AVCI DAHA AL, BOZDOĞAN!.. ONU NE YAPIP EDİP GETİRMELİSİNİZ!..
BOZDOĞAN YAMAN AVCIDIR... ONUN ELİNDEN UÇAN KUŞ KURTULMAZ, MERAK ETME!..
BOZDOĞAN'A GÜVENİM VAR.. ASIL MERAK ETTİĞİM, SON ANDA BİZİ BURADA NASIL BULDUN?!
KURTARDIĞIN ELÇİLER İLK FIRSATTA GÜVERCİN UÇURUP HABER İLETTİLER... BEN DE BİR AVCI BÖLÜĞÜYLE HEMEN YOLA ÇIKTIM.. KESTİRME YOL DİYE BURADAN GELİYORDUM!..
BU YOLU SEN ÖĞRETMİŞTİN.. ONUN İÇİN BEN DE BAŞKA YOL DENEMEDİM!..

Surların içinde eski bir kervansaray vardı... Bir çıkıkçı, Balaban'la ilgilenirken, Baybora da oğlunun yaralarını elleriyle siliyor, temizliyor ve sarıyordu...
DUA EDİN ARAPLARA! LEŞ KARGALARI GİBİ KOPARDIKLARI ÇIĞLIKLAR, TAA NERELERDEN DUYULUYORDU! BİR TERSLİK OLDUĞUNU HEMEN ANLADIK!
BİRAZ DAHA GECİKSEYDİNİZ, BALABAN'LA HELALLEŞMEYE BİLE FIRSAT BULAMADAN UÇMAĞA VARACAKTIK!
BİR DE KAPILARI AÇTIK Kİ, NE GÖRELİM, İKİ ASLAN, YİRMİYİ AŞKIN ÖLÜYE BASARAK SAĞ KALMIŞ, MUTLU ÇAKALLARLA BOĞUŞUYOR! NASIL VE NE ZAMAN ÖLDÜRDÜNÜZ ONCA UĞRUYU BE!?
ÇOĞUL KONUŞUP BENİ DE KARIŞTIRMA.. BELKİ İKİSİNİ, ÜÇÜNÜ BEN HAKLADIM AMA, ÖBÜR YERDE KALANLAR HEP KARAOĞLAN'IN İŞİ... BU KAVGAYI GÖRMEDİĞİN İÇİN NE KADAR YERİNSEN YERİDİR, BAYBORA!
Çok geçmeden, sur kapısından içeri üç atlı girdi.. Tek bacağından sürükledikleri birini, kervansaraya getiriyorlardı..
BAYBORA! BOZDOĞAN DÖNDÜ BİLE!
170

Bacağından sürükleyip getirdikleri kanlı katil Seyyid Bin Battal'dı... Üstü başı parçalanmış, toz toprak içinde kalmıştı...
TEZ YAKALADIN! BU İŞİN BU KADAR KOLAY OLACAĞINI SANMIYORDUM!..
ŞAŞKIN ÖRDEK; KIÇIN KIÇIN DALARMIŞ... BU DA İLK ŞAŞIRTMACAMIZDA ORTAMIZA DÜŞÜVERDİ! BACAĞINA BİR İP ATIP GETİRDİK!..
GÖRDÜĞÜM, DUYDUĞUM KAHRAMANLARIN EN ÜSTÜNÜSÜN, KARAOĞLAN... CANIMI BAĞIŞLARSAN ÖMÜR BOYU SANA SADIK BİR KÖLE OLURUM.. BUNA LÂYIK OLDUĞUNU GÖSTERDİN...
KÖLELERE BEN DEĞİL AMA BALABAN PEK DÜŞKÜNDÜR.. ATALARI ZENGİN KİŞİLERMİŞ.. SENİ ONA TESLİM ETMEK DAHA UYGUN!..
Balaban'ı hiçbir armağan bu kadar sevindiremezdi.. Hemen saldırdı, iri pençelerini Seyyid Bin Battal'ın boğazına geçirdi..
ŞÜKÜR SENİ BANA KAVUŞTURANA!.. ÖLÜMÜN EŞİĞİNE VARDIĞIMDA TEK DİLEĞİM ŞU BOYNUNU ŞÖYLE İKİ ELİMİN ARASINA GEÇİRİP BÜTÜN GÜCÜMLE SEN GEBERENE KADAR SIKABİLMEKTİ!..

Seyyid Bin Battal'ı, Balaban'ın elinden zor kurtardılar.. Hırsını yenemeyen Balaban, bildiği bilmediği bütün küfürleri ardı ardına sıralıyordu...
SEN ŞİMDİ SÖYLE BAKALIM... CELALEDDİN ŞAH CANIMIZI BAĞIŞLAYIP, ŞAR DIŞINA KADAR UĞURLADIKTAN SONRA, NEDEN BİR BÖLÜK ATLIYLA YETİŞİP BENİ ÖLDÜRMEYE KALKTIN!..
BU GAYIR HAN'IN AKLIYDI... CELALEDDİN ŞAHIN SİZİ SALIVERMESİNE SES ÇIKARAMADI AMA, CENGİZ HAN'A ULAŞMADAN SİZİ ÖLDÜRMENİN GEREKLİ OLDUĞUNA BENİ İNANDIRIP ARKANIZDAN SALDI!
CELALEDDİN ŞAH, CANIMIZI BAĞIŞLAYIP BİZİ UĞURLAMAKLA YİĞİTLİK, MERTLİK GÖSTERDİ AMA BU GAYIR HAN İNALCIK ONUN VE ÜLKESİNİN BAŞINI YİYECEK!..
EVET... CENGİZ HAN, ELÇİLERİN HALİNİ GÖRÜNCE ÇILGINA DÖNDÜ... SAVAŞA KARARLI!..
BU ÇÖL YILANI VE GAYIR HAN GİBİ GÖZÜ KANLI BİRKAÇ ÇAKAL YÜZÜNDEN, İKİ BÜYÜK TÜRK DEVLETİ SAVAŞACAK.. İKİ BÜYÜK ULUSUN IRMAK GİBİ KANI AKACAK!..
NEYSE, HEMEN KÖTÜMSER OLMAYALIM... HELE, KURULTAY SENİ BİR DİNLESİN, ULULAR, DEDELER, TARHANLAR, NOYANLAR DÜŞÜNSÜNLER.. HERHALDE EN DOĞRUYU GENE ONLAR BİLECEKTİR.. SEN ŞİMDİ YAT, DİNLEN... ŞAFAKLA YOLA ÇIKACAĞIZ!..
HEMEN GİTSEK İYİ OLUR.. BU İŞİN SONUNU ÖĞRENMEDEN GÖZÜME UYKU GİRMEYECEK BABA!..
172

Ertesi gün, Balaban'ı, köyünde dinlenmeye bırakıp Karakurum yolunu tuttular...
HARZEM ŞAHININ OTRAR VALİSİNİ KAYIRMASI BAŞINA ÇOK İŞ AÇACAK.. TİMUÇİN BUNU BAĞIŞLAMAYACAK GİBİ GELİYOR BANA OĞUL!..
HAKLISIN!.. HELE CENGİZ HAN'IN ELÇİLERİNİN SAKALLARINI KAZITARAK AÇIKÇA ONU AŞAĞILAMAYA KALKMASI, ÇOK YANLIŞ BİR İŞ.. BAKALIM NE OLACAK?..
4 gün 4 gece sonra... Büyük Hakan'ın otağında...
YÜCE KAĞANIM... BAYBORA NAM YİĞİT İLE OĞLU KARAOĞLAN NAM ASYA KAPLANI...
NE!?! HEMEN YANIMA GELSİNLER!..
BAYBORA, KARAOĞLAN!.. SİZİ SAĞ SALİM YENİDEN GÖRDÜĞÜME ÇOK SEVİNDİM!..
HELE BİR DE KARAOĞLAN GÜZEL HABERLERLE DÖNDÜYSE, DÜNYALAR BENİM OLDU DEMEKTİR!..
BİR DOLU HABERLE GELDİK, HAKANIM... AMA İYİ Mİ KÖTÜ MÜ, ONU SİZ BİLECEKSİNİZ!..

MUHAMMED HARZEM ŞAH ASLINDA DEĞERLİ BİR SULTAN FAKAT ÇEVRESİNDEKİLERİN YANILTMASIYLA ŞU ACUNDA KENDİSİNDEN GÜÇLÜ KİMSENİN BULUNMADIĞI KANISINDA.. HELE OĞLU CELALEDDİN NEREDEYSE BABASINI DA GEÇECEK!
CELALEDDİN'LE ARTIK BENİM OĞULLARIM UĞRAŞIR HERHALDE!.. FAKAT, BENİM MUHAMMED ŞAH'A BİR BETİG SALIP, GERÇEK NİYETİNİ ÖĞRENMEM GEREKİYOR!
NEYSE!.. BU TATSIZ VE SIKICI İŞLERİ BIRAKALIM DA GÜZEL ŞEYLERDEN KONUŞALIM.. ŞİMDİ BU ÇOK YARARLI HİZMETTEN SONRA, DİLEYİN BENDEN NE DİLERSENİZ..
HAKANIM, SENDEN TEK DİLEĞİMİZ, BU İKİ TÜRK ULUSU ARASINDA EĞER BİR ANLAŞMAZLIK ÇIKARSA, BİZİ BU İŞTEN UZAK TUTUN, YENİ BİR HİZMET BEKLEMEYİN...
İSTEDİĞİMDEN FAZLA İŞ YAPTINIZ.. DAHA NE BEKLEYEBİLİRİM.. ZATEN BUNDAN SONRASI, MUHAMMED HARZEM ŞAH İLE BENİM ARAMDA ÇÖZÜMLENECEK!
GÖKBAYRAK YOLUNA CANIMIZ KURBANDIR, YÜCE KAĞAN!..
174

Cengiz Han'dan hem izin, hem de içi çil çil altın dolu iki keseyi özel armağan olarak alınca, baba-oğul doğru Bayırgülü'nün yurduna vardılar.. Güzel kız, yavuklusunu, hergün birbirinden güzel yerlere götürüp ağırlamaya çalışıyordu...
YETER UĞRAŞTIN O ATEŞLE... HAYDI, BENİ YAKALAMAYA ÇALIŞ... BAKALIM HALEN ESKİSİ GİBİ GÜZEL YÜZÜYOR MUSUN?..
Karaoğlan doğrulunca, Bayırgülü kendini ırmağın akıntısına atıverdi... Balık gibi yüzüyordu...

Fakat, büyük balık küçük balığı yermiş... Karaoğlan da, Bayırgülü'nü pembe topuklarından yakalayıp, dulda bir yere çekiverdi...Otlar, yapraklar arasında kayboldular...
Bu sırada, bir özel ulak, yarım düzine atlının korumasında Cengiz Han'ın betiğini Harzem Sultanı'na ulaştırmak için atını çatlatırcasına koşturuyordu...
Bir kaç gün sonra...
HEEY, KIZ BAYIRGÜLÜ!.. KARAOĞLAN NEREDE?..
BU BALABAN AĞAM!.. HAYIRDIR İNŞALLAH!
KARAOĞLAN, İLERDE BÜYÜK SÖĞÜDÜN ALTINDA, OK YAPMAK İÇİN ŞİMŞİR DALLARI YONTUYOR...HAYIR OLA, TELAŞLISIN!.. KIYAMET KOPACAKMIŞ GİBİ BİR HALİN VAR, AĞAM BALABAN?..

KARAOĞLAN, BU NE HÂL?.. ACUN ORTADAN BÖLÜNMEK ÜZERE... SEN KALKMIŞ AVA HAZIRLANIYORSUN... HABERİN YOK MU; CENGİZ HAN HARZEM ŞAHINA GÖNDERDİĞİ BETİĞE "OĞLUM MUHAMMED ŞAH" DİYE BAŞLADIĞI İÇİN, NERDEYSE İKİ TÜRK DEVLETİ ÇATIŞMAK ÜZERE!..
DUYDUM, DUYDUM BALABAN... AMMA, ELDEN NE GELİR.. BİR YANDA YURDUMUZ VAR, ÖTE YANDA SOYUMUZ... DİLEYELİM, BÜYÜKLERİMİZ BİR AKILLICA YOL BULUP, KARDEŞ KIYIMINI ÖNLESİNLER!..
EĞER GENE KARAOĞLAN'I KANDIRIP BİR YERLERE KAVGAYA GÖTÜRMEK İÇİN GELDİYSE, ALLAH ÇARPSIN AŞINA AĞU KATARIM...
ZATEN BU VE ÇALIK OLMASA, KARAOĞLAN BENİ BIRAKIP HİÇBİR YERE GİTMEZ!..

TELAŞINA BAKILIRSA SEN KAVGAYA KARARLISIN!.. SÖYLE BAKALIM, BİR SAVAŞ ÇIKARSA, KİMDEN YANASIN?..
ELBETTE CENGİZ HAN'IN YANINDAYIM... HARZEM ŞAHININ O ŞIMARIK OĞLU CELALEDDİN'E, ALAY BEYİ BALABAN'IN KİM OLDUĞUNU GÖSTERMEZSEM GÖZLERİM AÇIK GİDERİM...
HAYDİ, HOŞÇA KAL, ALP YİĞİDİM... BENİM İÇİN DUACI OLUN!..
YOLUN AÇIK OLSUN, BALABAN AĞAM!..
OLURUZ... SEN DE EĞER CELALEDDİN'E GERÇEKTEN RASTLARSAN, SELÂMIMI İLETMEYİ UNUTMA!..
OHH, KARAOĞLAN!.. KAVGAYI DUYUNCA KALKIP GİDECEKSİN DİYE ÖYLE KORKTUM Kİ!..
DELİSİN... ARTIK SENDEN BAŞKA HİÇBİR ŞEY DÜŞÜNDÜĞÜM YOK!..
YOKSA, BALABAN HAKLI MI?.. AMA, BANA ÖYLE GELİYOR Kİ... CENGİZ HAN BATI TÜRKLERİNE SALDIRMAK İÇİN ZATEN FIRSAT ARIYORDU... BETİĞE "OĞLUM" DİYE BAŞLAMASI, HARZEM SULTANINI SEVDİĞİNDEN DEĞİL, KÜÇÜK GÖRDÜĞÜNDEN... AMA, BENCE EN DOĞRUSU...

Ertesi gün, Doğu Türkistan'ın uçsuz bucaksız ovalarından birinde, üç atlı söyleşerek yolalıyordu...
ALDINIZ BENİ DE NEREYE SÜRÜKLÜYORSUNUZ?
BAYIRGÜLÜ BİR YAYLADAN SÖZETTİ... ORADA NE KAVGA OLURMUŞ, NE HIR-GÜR.. ALABALIKLAR OYNAŞIR, GÜVERCINLER DOLAŞIRMIŞ V.S...
HAYDİ, DÜŞÜN ARDIMA ÖYLEYSE... GÜN BATMADAN ALTIBEL'E VARALIM...
Evet, Karaoğlan'ın düşüncesi doğruydu... Dünyayı tek sancak altında ve kendi buyruğunda toplamayı amaçlayan Cengiz Han, Harzem Şahı Muhammed'in sert çıkışını bahane edip, Batı Türkistan'a bir sefer düzenledi...
Böylece, hem yeni ve kudretli Türk Moğol imparatorluğuna yapılan saygısızlık cezalandırılmış olacak, hem de tüm dünya en büyük hakanın kim olduğunu bir kez daha görmüş olacaktı...
Cengiz'in üvey oğlu Çuçi ile Kurtcebe ve Sübütay adlı kumandanların yönettiği muazzam ordu, batıya doğru yola çıktığında, takvim yılı 1218'i gösteriyordu...
SON
SUAT YALAZ

VEFALI

1908

TEKSAS

NATAN NEVER

MISTER NO

TEX

ZAGOR

KEN PARKER

TOMMİKS

kaptan SWING

NİK RAJDER

DYLAN DOG

MARTIN MYSTÈRE

Flash Gordon